

EU-rettsakter som etter en foreløpig oversikt vil kunne behandles i EØS-komiteen 18. mars 2016

-BARNE-, LIKESTILLINGS- OG INKLUDERINGSDEPARTEMENTET	5
RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING	5
Vedlegg XX Miljø	5
Kapittel I Generelt.....	5
32015D2056 Kommisjonens vedtak (EU) 2015/2056 av 13. november 2015 som endrer vedtak 2009/300/EF, 2009/563/EF, 2009/894/EF, 2011/330/EU og 2011/337/EU om å forlenge gyldigheten til miljøkriteriene for tildeling av EU-miljømerket til bestemte produkter	5
-FINANSDEPARTEMENTET	6
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET ..	6
Vedlegg XXII Selskapsrett	6
32015R2343 Kommisjonsforordning (EU) 2015/2343 av 15. desember 2015 om endring av forordning (EF) nr. 1126/2008 om vedtakelse av visse internasjonale regnskapsstandarter i overensstemmelse med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1606/2002 hva gjelder International Financial Reporting Standards 5 og 7 og International Accounting Standards 19 og 34	6
32015R2406 Kommisjonsforordning (EU) 2015/2406 av 18. desember 2015 om endring av forordning (EF) nr. 1126/2008 om vedtakelse av visse internasjonale regnskapsstandarter i overensstemmelse med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1606/2002 hva gjelder International Accounting Standards 1.....	6
32015R2441 Kommisjonsforordning (EU) 2015/2441 av 18. desember 2015 som endrer forordning (EF) nr. 1126/2008 om vedtakelse av visse internasjonale regnskapsstandarter i overensstemmelse med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1606/2002 når det gjelder IAS 27	7
Vedlegg XXI Statistikk.....	7
32015R0359 Kommisjonsforordning (EU) nr. 2015/359 av 4. mars 2015 som gjennomfører europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1338/2008 når det gjelder statistikk om kostnader og finansiering av helsetjenester.....	7
32015R2174 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/2174 av 24. november 2015 om det veiledende kompendium over miljøvennlige varer og tjenester, formatet for datainnberetning for europeiske miljøregnskaper og de nærmere retningslinjer for, strukturen i og hyppigheten av kvalitetsrapportene i henhold til europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 691/2011 om europeiske miljøøkonomiske regnskaper	8
32015R2256 Kommisjonsforordning (EU) 2015/2256 av 4. desember 2015 om endring av forordning (EF) nr. 1893/2003 som gjennomfører europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1177/2003 om fellesskapsstatistikker over inntekter og levekår (EU-SILC) med hensyn til listen over primærmålvariabler .	9
-HELSE- OG OMSORGSDEPARTEMENTET	10
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	10
Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering	10
Kapittel XII Næringsmidler.....	10
32015R1725 Kommisjonsforordning (EU) 2015/1725 av 28. september 2015 om endring av vedlegg til forordning (EU) nr. 231/2012 om fastsettelse av spesifikasjoner for tilsetningsstoffer i næringsmidler oppført i vedlegg II og III til Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1333/2008 med hensyn til spesifikasjonene for etyllaurylarginat (E 243)	10
32015R1739 Kommisjonsforordning (EU) 2015/1739 av 28. september 2015 som endrer vedlegg II til Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1333/2008 og vedlegg til forordning (EU) nr. 231/2012 om bruk av jerntartrat som antiklumpemiddel i salt og salterstatninger	10

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering	11
Kapittel XIII Legemidler.....	11
32013R1258 Europaparlament- og rådsforordning (EF) nr. 1258/2013 av 20. november 2013 om endring av forordning (EF) nr. 273/2004 om narkotikaprekursorer	11
32015R1820 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 2015/1820 av 9. oktober 2015 som endrer vedlegget til forordning (EU) nr. 37/2010 for stoffet 'Dietylenglykol monoetyleter'	12
Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering	13
Kapittel XXV. Tobakk	13
32015L1139 Kommisjonsdirektiv (EU) 2015/1139 av 13. juli 2015 om endring av direktiv 2012/9/EU når det gjelder gjennomføringsdatoen og fristen for overgangsperiodens utløp	13
-JUSTIS- OG BEREDSKAPSDEPARTEMENTET	14
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	14
Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering	14
Kapittel X Elektrisk utstyr.....	14
32014L0030 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/30/EU av 26. februar 2014 om harmonisering av bestemmelsene om elektromagnetisk kompatibilitet (omarbeiding)	14
32014L0034 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/34/EU av 26. februar 2014 om harmonisering av bestemmelsene om utstyr og beskyttelsessystem til bruk i eksplosjonsfarlig område (omarbeiding).....	15
32014L0035 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/35/EU av 26. februar 2014 om harmonisering av bestemmelsene om tilgjengeliggjøring av elektrisk utstyr bestemt til bruk innenfor visse spenningsgrenser (omarbeiding).....	16
-LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET	18
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	18
Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold	18
Kapittel II Forvarer.....	18
32015R1399 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/1399 av 17. august 2015 om tilbaketrekking av godkjenning av preparatet av <i>Bacillus toyonensis</i> (NCIMB 14858) (før <i>Bacillus cereus</i> var <i>toyoi</i> NCIMB 40112/CNCM I-1012) som førtilsetningsstoff til storfe til slakt, kanin til slakt, slaktekylling, avvent smågris, slaktegris, avlspurker og livkalv og oppheving av godkjenningen av preparatet av <i>Bacillus cereus</i> var. <i>toyoi</i> (NCIMB 40112/CNCM I-1012) som førtilsetningsstoff til slaktekalkun og hunkaniner til avl, som endrer forordningene (EF) nr. 256/2002, (EF) nr. 1453/2004, (EF) nr. 255/2005 og (EF) nr. 1200/2005 og opphever forordningene (EF) nr. 166/2008, (EF) nr. 378/2009 og gjennomføringsforordning (EU) nr. 288/2013	18
32015R1414 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/1414 av 20. august 2015 som endrer gjennomføringsforordning (EU) nr. 136/2012 om godkjenningen av natriumbisulfat som førtilsetningsstoff til kjæledyr og til ikke-matproduserende dyr.....	19
Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering	19
Kapittel XV Farlige stoffer.....	19
32015R2046 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/2046 av 16. november 2015 om avslag på godkjenning <i>Artemisia absinthium</i> L. som et basisstoff i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1107/2009 om markedsføring av plantevernmidler	19
32015R2069 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/2069 av 17. november 2015 om godkjenning av basisstoffet natriumhydrogenkarbonat i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1107/2009 om omsetning av plantevernmidler og om endring av vedlegget til gjennomføringsforordning (EU) nr. 540/2011.....	20
32015R2082 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/2082 av 18. november 2015 om avslag på godkjenning <i>Arctium lappa</i> L. (friluftsdelenene) som et basisstoff i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1107/2009 om markedsføring av plantevernmidler	20

32015R2083 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/2083 av 18. november 2015 om avslag på godkjenning <i>Tanacetum vulgare</i> L. som basisstoff i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1107/2009 om markedsføring av plantevernmidler	21
32015R2085 Kommisjonens gjennomføringsforordning om godkjenning av det aktive stoffet mandestrobin, i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1107/2009 om markedsføring av plantevernmidler, og om endring av vedlegget til gjennomføringsforordning (EU) nr. 540/2011	21
32015R2233 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/2233 av 2. desember 2015 om endring av gjennomføringsforordning (EU) nr. 540/2011 når det gjelder betingelser for godkjenning av det aktive stoffet haloxypop-P	22
Protokoll 47 om opphevelse av tekniske hindringer for handel med vin	23
32014R1271 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 1271/2014 av 28. november 2014 om tillatelse til å heve anrikingsgrensene for vin som framstilles av visse druesorter som er høstet i 2014 i visse vindyrkingsregioner eller deler av disse	23
32015R0596 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 596/2015 av 15. april 2015 om endring i forordning (EF) nr. 606/2009 når det gjelder økning i det totale maksimumsinnholdet av svoveldioksid der klimaforholdene gjør dette nødvendig	23
32015R1576 Kommisjonens delegerte forordning (EU) 2015/1576 av 6. juli 2015 om endringer i forordning (EF) nr. 606/2009 når det gjelder visse ønologiske metoder og forordning (EF) nr. 436/2009 når det gjelder registrering av slike metoder i registre som skal føres i vinsektoren.	24
-NÆRINGS- OG FISKERIDEPARTEMENTET	25
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	25
Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold	25
Kapittel II Forvarer	25
32015R1408 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/1408 av 19. august 2015 om godkjenningen av DL-methionyl-DL-methionin som førtilsetningsstoff til fisk og krepsdyr	25
32015R1415 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/1415 av 20. august 2015 om godkjenningen av astaxanthin som førtilsetningsstoff til fisk, krepsdyr og akvariefisk	25
-NÆRINGS- OG FISKERIDEPARTEMENTET/HELSE- OG OMSORGSDEPARTEMENTET	27
RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING	27
Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold	27
Kapittel I Veterinære forhold	27
32015R2285 Kommisjonsforordning (EU) 2015/2285 av 8 desember 2015 som endrer vedlegg II i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 854/2004 som fastsetter særlige regler for gjennomføringen av offentlig kontroll av produkter av animalsk opprinnelse beregnet på konsum, når det gjelder bestemte regler for levende muslinger, pigghuder, sekkedyr og sjøsnegler og vedlegg I i forordning (EF) nr. 2073/2005 om mikrobiologiske kriterier for næringsmidler	27
32015R2295 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/2295 av 9. desember 2015 om endring av forordning (EF) nr. 2074/2005 hva gjelder lister over godkjente næringsmiddelvirksomheter	28
RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING	29
Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold	29
Kapittel I Veterinære forhold	29
32015D1997 Kommisjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2015/1997 av 5. november 2015 om endring av vedtak 2009/821/EF når det gjelder lister over veterinære grensekontrollstasjoner og veterinære enheter i TRACES	29
-NÆRINGS- OG FISKERIDEPARTEMENTET/LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET	31
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	31
Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold	31

<i>Kapittel II Forvarer</i>	31
<i>32015R1416 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/1416 av 20. august 2015 om godkjenningen av natriumbisulfat som førtilsetningsstoff til alle dyrearter</i>	31
-OLJE- OG ENERGIDEPARTEMENTET	32
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	32
<i>Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering</i>	32
<i>Kapittel IV Husholdningsapparater</i>	32
<i>32015R1095 KOMMISJONSFORORDNING (EU) 2015/1095 av 5. mai 2015 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/125/EF når det gjelder krav til miljøvennlig utforming av kjøleskap og fryseskap til yrkesbruk, blåsekjølere, kondenseringsaggregater og væskekjøleaggregater for prosesskjøling</i>	32
-SAMFERDSELSDEPARTEMENTET	34
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	34
<i>Vedlegg XI Elektronisk kommunikasjon, audiovisuelle tjenester og informasjonssamfunnstjenester</i>	34
<i>32014D0702 Kommisjonens gjennomføringsbeslutning 2014/702/EU av 7. oktober 2014 om endring av vedtak 2007/131/EF om å muliggjøre harmonisert bruk i Fellesskapet av frekvensressurser til utstyr som benytter ultrabredbåndsteknologi</i>	34
<i>Vedlegg XIII. Transport</i>	35
<i>Kapittel VI. Sivil luftfart</i>	35
<i>32015D8005 og</i>	35
<i>32015R1998 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/1998 av 5. november 2015 om fastsettelse av detaljerte tiltak for implementering av felles bestemmelser om sikkerhet i sivil luftfart og Kommisjonens gjennomføringsbeslutning C(2015) 8005 av 16.11.2015 om fastsettelse av de detaljerte tiltak for implementering av felles bestemmelser om sikkerhet i sivil luftfart som inneholder informasjon som nevnt i forordning (EF) nr. 300/2008 artikkel 18 punkt a</i>	35
<i>32015R2426 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/2426 av 18. desember 2015 som endrer forordning (EU) 2015/1998 med hensyn til tredjeland som anses for å anvende sikkerhetsstandarder som tilsvare de felles grunnleggende bestemmelser om sikkerhet i sivil luftfart</i>	37
<i>32016R0004 Kommisjonsforordning (EU) 2016/4 av 5. januar 2016 som endrer Europaparlaments- og Rådsforordning (EF) nr. 216/2008 så langt det gjelder essensielle krav for beskyttelse av miljøet</i>	38
<i>32016R0005 Kommisjonens forordning (EU) 2016/5 av 5. januar 2016 om endring av forordning (EU) nr. 748/2012 som angår implementering av vesentlige krav til miljøbeskyttelse (Opinion No 05/2014 som angår CAEP/9 endringer)</i>	39

-BARNE-, LIKESTILLINGS- OG INKLUDERINGSDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING

Vedlegg XX Miljø

Kapittel I Generelt

32015D2056 Kommisjonens vedtak (EU) 2015/2056 av 13. november 2015 som endrer vedtak 2009/300/EF, 2009/563/EF, 2009/894/EF, 2011/330/EU og 2011/337/EU om å forlenge gyldigheten til miljøkriteriene for tildeling av EU-miljømerket til bestemte produkter

Sammendrag av innhold

Gyldighetsperioden for miljøkriterier fastsatt i vedtak 2009/300/EF, 2009/563/EF, 2009/894/EF, 2011/330/EU og 2011/337/EU forlenges til 31. desember 2016. Det dreier som om produktgruppene TV-apparater, fottøy, møbler av tre, bærbare datamaskiner og personlige datamaskiner.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Et utkast til kommisjonsvedtak ble publisert i et EU-register 27. juli 2015.

Behandling av saker om innlemmelse av kriteriedokumenter for tildeling av EU-miljømerket behandles etter hurtigprosedyren.

EU-miljømerket ble opprettet i 1992. Merkeordningen er en del av EØS-avtalen og Stiftelsen Miljømerking forvalter EU-miljømerket i Norge på oppdrag fra Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet. Det er en frivillig merkeordning. De som søker må dokumentere at produktene tilfredsstiller en rekke strenge helse- og miljøkrav.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Innlemmelse av kriteriedokumentene i EØS-avtalen vil ikke få rettslige konsekvenser siden bruk av merket er frivillig.

Rettsakten grupperes i gruppe 3 (rettsakter som ikke har konsekvenser for norsk lovgivning).

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten ble behandlet i Spesialutvalget for forbrukerspørsmål og ble ansett EØS-relevant og akseptabel.

-FINANSDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg XXII Selskapsrett

32015R2343 Kommisjonsforordning (EU) 2015/2343 av 15. desember 2015 om endring av forordning (EF) nr. 1126/2008 om vedtakelse av visse internasjonale regnskapsstandarter i overensstemmelse med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1606/2002 hva gjelder International Financial Reporting Standards 5 og 7 og International Accounting Standards 19 og 34

Sammendrag av innhold

Rettsakten gjelder endringer i gjeldende EU-regulering av internasjonale regnskapsstandarter. Etter forordning nr. 1606/2002 ("IFRS-forordningen") skal EØS-utstedere av omsettelige verdipapirer som er notert på regulert marked, utarbeide sine konsernregnskap i overensstemmelse med internasjonale regnskapsstandarter, jf. art. 4. Forordningen er gjennomført i norsk rett, jf. regnskapsloven § 3-9. De enkelte regnskapsstandartene (og tilhørende tolkninger) er gjort til del av EU retten gjennom forordning nr. 1126/2008. Nye standarter og tolkninger har blitt vedtatt ved bruk av en rekke endringsforordninger. Kommisjonsforordning 2343/2015 vedtar International Accounting Standards Board (IASB) årlige forbedringer av IFRS. Formålet er å fjerne uoverensstemmelser mellom regnskapsstandartene eller presisere ordlyden i disse. Det gjøres endringer av IFRS 5, IFRS 7, IAS 19, IAS 34 og IFRS 1.

Merknader

Rettslige konsekvenser

IFRS-forordningen er gjennomført i norsk rett i forskrift 17.12.2004 nr. 1852 om internasjonale regnskapsstandarter (IFRS-forskriften), jf. regnskapsloven § 3-9.

Nye EØS-regler som svarer til forordning nr. 2441/2015 må gjennomføres i norsk rett ved endring av IFRS-forskriften.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Rettsakten antas å ikke medføre økonomiske konsekvenser for private eller det offentlige.

Sakkyndige instansers vurdering

Rettsakten er vurdert av Finansdepartementet og anses EØS-relevant og akseptabel.

32015R2406 Kommisjonsforordning (EU) 2015/2406 av 18. desember 2015 om endring av forordning (EF) nr. 1126/2008 om vedtakelse av visse internasjonale regnskapsstandarter i overensstemmelse med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1606/2002 hva gjelder International Accounting Standards 1

Sammendrag av innhold

Rettsakten gjelder endringer i gjeldende EU-regulering av internasjonale regnskapsstandarter. Etter forordning nr. 1606/2002 ("IFRS-forordningen") skal EØS-utstedere av omsettelige verdipapirer som er notert på et regulert marked, utarbeide sine konsernregnskap i overensstemmelse med internasjonale regnskapsstandarter. De enkelte regnskapsstandartene (og tilhørende tolkninger) er gjort til del av EU-retten gjennom forordning nr. 1126/2008. Nye standarter og tolkninger har blitt vedtatt ved bruk av en rekke endringsforordninger. Kommisjonsforordning 2406/2015 vedtar endringer i IAS 1 "Presentasjon av finansregnskap". Endringene har til formål å forbedre opplysningenes effektivitet og tilskynde foretakene til å utvise profesjonell dømmekraft når de beslutter hvilke opplysninger de vil offentliggjøre i sine årsregnskaper. Endringene av IAS 1 medfører endringer av IAS 34 og IFRS 7.

Merknader

Rettslige konsekvenser

IFRS forordningen er gjennomført i norsk rett i forskrift 17.12.2004 nr. 1852 om internasjonale regnskapsstandarter (IFRS-forskriften), jf. regnskapsloven § 3-9.
Nye EØS-regler som svarer til forordning nr. 2441/2015 må gjennomføres i norsk rett ved endring av IFRS-forskriften.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Rettsakten antas å ikke medføre økonomiske konsekvenser for private eller det offentlige.

Sakkyndige instansers vurdering

Rettsakten er vurdert av Finansdepartementet og anses EØS-relevant og akseptabel.

32015R2441 Kommisjonsforordning (EU) 2015/2441 av 18. desember 2015 som endrer forordning (EF) nr. 1126/2008 om vedtakelse av visse internasjonale regnskapsstandarter i overensstemmelse med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1606/2002 når det gjelder IAS 27

Sammendrag av innhold

EØS notatet gjelder endringer i gjeldende EU-regulering av internasjonale regnskapsstandarter. Etter forordning nr. 1606/2002 ("IFRS forordningen") skal EØS-utstedere av omsettelige verdipapirer som er notert på et regulert marked, utarbeide sine konsernregnskap i overensstemmelse med internasjonale regnskapsstandarter, jf. Art. 4. De enkelte regnskapsstandarter (og tilhørende tolkninger) er gjort til del av EU retten gjennom forordning nr. 1126/2008. Nye standarter og tolkninger har blitt vedtatt ved bruk av en rekke endringsforordninger. Kommisjonsforordning 2441/2015 vedtar endringer i IAS 27 "Separat finansregnskap". Formålet med endringene er å tillate foretak å anvende egenkapitalmetoden som beskrevet i IAS 28 "Investeringer i tilknyttede foretak og felleskontrollert virksomhet" til regnskapsmessig behandling av deres investeringer i datterselskaper, tilknyttede foretak og felleskontrollerte virksomheter i deres separate finansregnskaper. Endringene i IAS 27 medfører endringer av IFRS 1 og IAS 28.

Merknader

Rettslige konsekvenser

IFRS forordningen er gjennomført i norsk rett i forskrift 17.12.2004 nr. 1852 om internasjonale regnskapsstandarter (IFRS-forskriften), jf. regnskapsloven § 3-9.

Nye EØS-regler som svarer til forordning nr. 2441/2015 må gjennomføres i norsk rett ved endring av IFRS-forskriften.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Rettsakten antas å ikke medføre økonomiske konsekvenser for private eller det offentlige.

Sakkyndige instansers vurdering

Rettsakten er vurdert av Finansdepartementet og anses EØS-relevant og akseptabel.

Vedlegg XXI Statistikk

32015R0359 Kommisjonsforordning (EU) nr. 2015/359 av 4. mars 2015 som gjennomfører europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1338/2008 når det gjelder statistikk om kostnader og finansiering av helsetjenester

Sammendrag av innhold

I forordning (EF) nr. 1338/2008 fastlegges det felles rammer for systematisk utarbeidelse av europeiske statistikker innen folkehelse og arbeidsmiljø.

Gjennomføringstiltak fastlegger hvilke data og metadata som skal innberettes som utgifter til og finansiering av helsesektoren, samt referanseperioder, hyppighet og tidsfrister for innberetning av disse dataene.

I overensstemmelse med artikkel 6, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1338/2008 er det blitt foretatt en kost-nytte-analyse, som tar hensyn til fordelene ved anskaffelse av data om utgifter til og finansiering av helsesektoren sett i forhold til omkostningene ved innsamlingen, som medlemsstatene frivillig har

gjennomført siden 2005 i henhold til prinsippene i System of Health Accounts, og den byrde, som pålegges medlemsstatene. I henhold til artikkel 6, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1338/2008 iverksatte Kommisjonen i 2013 og 2014 pilotundersøkelser, som ble ferdiggjort på frivillig grunnlag av medlemsstatene. Kommisjonen har drøftet brukernes behov med medlemsstatene på flere møter. Tilgjengeligheten av EU-data vil formodentlig bidra vesentlig til beslutninger vedrørende helse og sosialpolitikk.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Rettsakten vil kreve forskriftsendring som ikke griper vesentlig inn i norsk handlefrihet. Rettsakten vil bli gjennomført i forskrift til statistikkloven.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Forordningen har begrensede administrative og økonomiske konsekvenser.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Statistisk sentralbyrå, som finner den EØS-relevant og akseptabel.

32015R2174 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/2174 av 24. november 2015 om det veiledende kompendium over miljøvennlige varer og tjenester, formatet for datainnberetning for europeiske miljøregnskaper og de nærmere retningslinjer for, strukturen i og hyppigheten av kvalitetsrapportene i henhold til europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 691/2011 om europeiske miljøøkonomiske regnskaper

Sammendrag av innhold

Formålet med forordningen er å synliggjøre miljøaspektet som følge av økonomisk aktivitet. Forordningen omfatter fra starten moduler for henholdsvis næringsfordelte utslipp til luft, næringsfordelte miljørelaterte skatter fordelt etter økonomisk aktivitet og materialstrømmer i økonomien (materialflytregnskaper). Ved utvidelsen i 2014 ble rapporteringsomfanget utvidet med tre nye moduler: produksjon, eksport, sysselsetting og bruttoprodukt for miljøvennlige varer og tjenester (omtales som EGSS – Environmental Goods and Services Sector), miljøvernutgifter (omtales som EPEA – Environmental Protection Expenditure Accounts) og produksjon og forbruk av energiprodukter, samt utslippsrelatert energiforbruk (omtales som PEFA – Physical Energy Flow Accounts). Første rapporteringsår for de nye modulene er planlagt å være 2017, og tall for 2014 og 2015 er da rapporteringspliktig.

Den nye forordningen er av teknisk karakter og etablerer den tekniske løsningen for overføring av data til Eurostat og regulerer omfang og hyppighet av kvalitetsrapporter. Det tekniske rapporteringsformatet skal være SDMX. Det skal oversendes årlige kvalitetsrapporter som del av rapporteringene og regler om rapportenes innhold anes viktig for å sende likhet og sammenlignbarhet. Årlig overføring av kvalitetsrapporter i sammenheng med de årlige rapporteringene er en videreføring av dagens rutiner.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Norge har deltatt i drøftingene av forslaget gjennom deltakelse i flere ulike fora. Rettsakten vil bli gjennomført i forskrift til statistikkloven.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Forordningen medfører behov for enkelte tilpasninger særlig knyttet til teknisk overføringsformat. På sikt vil den nye tekniske løsningen være en mer sikker og ressursbesparende måte å overføre data til Eurostat på. Økonomiske og administrative konsekvenser vil bli dekket innenfor Statistisk sentralbyrås alminnelig budsjett.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Statistisk sentralbyrå, som finner den EØS-relevant og akseptabel.

32015R2256 Kommisjonsforordning (EU) 2015/2256 av 4. desember 2015 om endring av forordning (EF) nr. 1893/2003 som gjennomfører europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1177/2003 om fellesskapsstatistikker over inntekter og levekår (EU-SILC) med hensyn til listen over primærmålvariabler

Sammendrag av innhold

Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1893/2003 danner det generelle rammeverket for fellesskapsstatistikker over inntekter og levekår (EU-SILC). Statistikken omfatter sammenlignbare og aktuelle tverrsnitts- og forløpsdata for blant annet inntekt og omfang av fattigdom, boforhold og sosial utstøting både på nasjonalt plan og EU-plan. Forordningen er innlemmet i EØS-avtalen vedlegg XXI statistikk og gjennomført i norsk rett som forskrift til statistikkloven.

I forbindelse med gjennomføringen av EU-SILC vedtas det årlige moduler som skal implementeres, i tillegg til de faste variablene som dekkes i undersøkelsen. Den økonomiske utviklingen og forbedrede måleinstrumenter har gjort det nødvendig å revidere forordningen om de faste variablene. Enkelte nye variabler er innført, mens foreldede variabler er fjernet fra listen. Utvalget er basert på erfaringer fra tidligere datainnsamlinger og er begrunnet i fremtidig statistikkbehov

Merknader

Rettslige konsekvenser

Statistisk sentralbyrå har deltatt i drøftingene av forslaget. Forordningen vil bli gjennomført i norsk rett i forskrift til statistikkloven.

Økonomiske og administrative konsekvenser

De økonomiske og administrative kostnadene forbundet med etterlevelse av forordningen er begrenset og vil bli dekket innenfor SSBs ordinære budsjett.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Statistisk sentralbyrå, som finner den EØS-relevant og akseptabel.

-HELSE- OG OMSORGSDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering

Kapittel XII Næringsmidler

32015R1725 Kommisjonsforordning (EU) 2015/1725 av 28. september 2015 om endring av vedlegg til forordning (EU) nr. 231/2012 om fastsettelse av spesifikasjoner for tilsetningsstoffer i næringsmidler oppført i vedlegg II og III til Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1333/2008 med hensyn til spesifikasjonene for etyllaurylarginat (E 243)

Sammendrag av innhold

Denne rettsakten går etter hurtigprosedyren.

Rettsakten omhandler endring av forordning (EU) nr. 231/2012 om fastsettelse av renhetskriterier og spesifikasjoner for tilsetningsstoffer i næringsmidler oppført i vedlegg II og III til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1333/2008 med hensyn til spesifikasjonene for etyllaurylarginat (E 243).

Etyllaurylarginat er et konserveringsmiddel godkjent for bruk i næringsmidler. Den nåværende spesifikasjonen definerer etyllaurylarginat som syntetiseres ved forestring av arginin med etanol, etterfulgt av en reaksjon mellom esteren og laurylklorid. Det resulterende etyllaurylarginatet utvinnes som hydrokloridsalt, som blir filtrert og tørket. Søkeren anser at nåværende definisjon er for bred. Søker mener også at definisjonen bør reflektere detaljer som temperatur og pH, som ble inkludert i den opprinnelige søknaden, og som er viktige for å oppnå den samme profilen som ble vurdert av European Food Safety Authority (EFSA) i sin uttalelse om helsemessig risiko ved bruk av etyllaurylarginat som konserveringsmiddel.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Gjennomføring av rettsakten i norsk rett medfører behov for endringer i forskrift 6. juni 2011 nr. 2011 nr. 668 om tilsetningsstoffer til næringsmidler.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Endringene fører verken til økonomiske eller administrative konsekvenser for næringsmiddelbransjen. Godkjenningen gir næringsmiddelindustrien mulighet til å tilby kvalitetsmessig bedre produkter. Mattilsynet kan heller ikke se at endringen vil kunne ha øvrige økonomiske, administrative eller andre konsekvenser av betydning for forbrukerne og samfunnet for øvrig

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av *Spesialutvalget for matområdet*, der Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Finansdepartementet, Klima- og miljøverndepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32015R1739 Kommisjonsforordning (EU) 2015/1739 av 28. september 2015 som endrer vedlegg II til Europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1333/2008 og vedlegg til forordning (EU) nr. 231/2012 om bruk av jerntartrat som antiklumpemiddel i salt og salterstatninger

Sammendrag av innhold

Denne rettsakten går etter hurtigprosedyren.

Rettsakten omhandler endring av forordning (EU) nr. 1333/2008 om tilsetningsstoffer i næringsmidler og forordning (EU) nr. 231/2012 om spesifikasjoner for tilsetningsstoffer i næringsmidler hva gjelder bruk av jerntartarat som antiklumpemiddel i salt og salterstatninger.

European Food Safety Authority (EFSA) har evaluert sikkerheten av jerntartarat (et kompleksprodukt av natriumtartarat og jern (III) klorid) som tilsetningsstoff. I sin uttalelse av 9. desember 2014 konkluderte EFSA med at det er ingen sikkerhetsbekymring for bruk av jerntartarat som et antiklumpemiddel i salt og salterstatninger i de mengder som er foreslått i søknaden. Bruk av

antiklumpmiddel til salt og salterstatninger anses som nødvendig for å få bedre flyteegenskaper, og for å unngå dannelse av klumper når det utsettes for fuktighet og under lagring. Bruken av jerntartarat kan tjene som et alternativ til andre godkjente tilsetningsstoffer som jerncyanider (E 535 - 538) og silisiumdioksid silikater (E 551 - 553).

Kommisjonen har i henhold til EFSA's konklusjon foreslått at jerntartarat blir tillatt i matvarekategori 12.1.1. «Salt» og kategori 12.1.2 «Salterstatninger» i vedlegg II til forordning (EU) nr. 1333/2008 og får nummeret E 534. Spesifikasjoner for E 534 blir innført i vedlegg til forordning (EU) nr. 231/2012.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Gjennomføring av rettsakten i norsk rett medfører behov for endringer i forskrift 6. juni 2011 nr. 2011 nr. 668 om tilsetningsstoffer til næringsmidler.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Endringene fører verken til økonomiske eller administrative konsekvenser for næringsmiddelbransjen. Godkjenningen gir næringsmiddelindustrien mulighet til å tilby kvalitetsmessig bedre produkter.

Mattilsynet kan heller ikke se at endringen vil kunne ha øvrige økonomiske, administrative eller andre konsekvenser av betydning for forbrukerne og samfunnet for øvrig.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av *Spesialutvalget for matområdet*, der Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Finansdepartementet, Klima- og miljøverndepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering

Kapittel XIII Legemidler

32013R1258 Europaparlament- og rådsforordning (EF) nr. 1258/2013 av 20. november 2013 om endring av forordning (EF) nr. 273/2004 om narkotikaprekursorer

Sammendrag av innhold

Forordning (EF) 1258/2013 endrer forordning (EF) 273/2004 om narkotikaprekursorer (utgangsstoffer for narkotika) som er del av EØS-avtalen. Forordningen regulerer markedsføring av stoffer som kan benyttes til ulovlig fremstilling av narkotika og psykotrope stoffer, men som også har en legal bruk ved framstilling av blant annet syntetisk plast, legemidler, kosmetikk og parfyme. Gjeldende regelverk stiller krav til registrering ved handel med slike stoffer. En EU-kommisjonsrapport fra 2010 anbefaler styrket kontroll på området.

(1) Mens det i dag bare er virksomheter som markedsfører narkotikaprekursorer som er registreringspliktige, innføres et tilsvarende krav for sluttbrukere av eddiksyreanhydrid som benyttes ved fremstilling av heroin.

(2) For å sikre like vilkår for registrering av virksomhet, innfører forordningen mer detaljerte regler knyttet til myndighetenes søknadsbehandling av registreringssøknader.

(3) Legemidler til dyr, tilsvarende det som også tidligere har vært gjeldende for legemidler til mennesker, unntas fra definisjonen av narkotikaprekursorer.

(4) Det skal opprettes en EU-database hvor informasjon fra medlemslandene og aktørene legges inn. Eksempelvis skal databasen inneholde informasjon om beslag og forsendelser av narkotikaprekursorer som har blitt stoppet. Databasen skal videre inneholde informasjon om alle aktører og sluttbrukere som er registrert eller har lisens og som lovlig befatter seg med narkotikaprekursorer.

(5) EU-kommisjonen gis delegert myndighet til å fastsette bestemmelser om kravene som skal stilles ved søknad om registrering og lisens, sluttbrukermelding og om informasjonen som medlemslandene skal melde inn til EU-databasen.

(6) Alfa-fenylacetoacetonitril (APAAN) tilføyes som stoff omfattet av forordningen.

Merknader

Hjemmel for forordningen i EU-traktaten er artikkel 114. I Norge er narkotikaprekursorer regulert av forskrift om narkotikaprekursorer og forskrift om ulovlig narkotikafremstilling. Sistnevnte regulerer handelen med narkotikaprekursorer mellom Norge og tredjeland (det vil si land som ikke er en del av EØS-området). Forordning (EF) 273/2004 gjelder i dag som norsk forskrift gjennom forskrift 12. februar 2010 nr. 156. Forskriften må endres som følge av forordning (EF) 1258/2013. Forordningen inneholder mer detaljert regulering på noen områder, eksempelvis når det gjelder søknadsbehandling av registrering og lisens. En grundigere vurdering av søknadene vil det føre til økt ressursbruk hos myndigheten. Det er fortsatt uklart i hvilken grad kravene til innsendelse av informasjon til EU-databasen vil føre til økt belastning for myndighetene og de private aktørene på dette området.

Med hensyn til handel med narkotikaprekursorer så forholder EU seg til Norge som et tredjeland. Det innebærer eksempelvis at EU utsteder "pre-export notifications" ved forsendelse av narkotikaprekursorer til Norge. Praksisen avviker fra det som gjelder på legemiddelområdet og området for medisinsk utstyr. Norge har en dialog med EU om dette som pågår uavhengig av gjennomføringen av denne forordningen i EØS-avtalen

Rettsaken skal grupperes i Gruppe 2 (rettsakter som krever forskriftsendring som ikke griper vesentlig inn i norsk handelfrihet)

Sakkyndige instanser merknader

Rettsaken er behandlet i spesialutvalget for helse. Den er vurdert som EØS-relevant og akseptabel.

32015R1820 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) nr. 2015/1820 av 9. oktober 2015 som endrer vedlegget til forordning (EU) nr. 37/2010 for stoffet 'Dietylenglykol monoetyleter'

Sammendrag av innhold

Forordning (EU) nr. 2015/1820 omhandler dietylenglykol monoetyleter som er et bindemiddel/bæremiddel som brukes i fremstilling av legemidler. Stoffet står oppført i tabell 1 i vedlegget til forordning (EU) nr. 37/2010 over tillatte stoffer til alle drøvtyggere og svin. I følge eksisterende oppføring om dette stoffet er ingen grenseverdier (MRL) satt for disse artene. Søknad om utvidelse av denne oppføringen til fjørfe er sendt til EMA "European Medicines Agency". Basert på vurdering av "Committee for Medicinal Products for Veterinary Use" (CVMP) har EMA anbefalt utvidelse av eksisterende oppføringen til fjørfe. I henhold til artikkel 5 i forordning (EF) nr 470/2009, har EMA vurdert at ekstrapolering av denne oppføringen til alle matproduserende dyr er hensiktsmessig. Vedlegget til forordning (EU) nr. 37/2010 er endret i henhold til dette.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Gjeldende regelverk er forskrift 30. mai 2012 nr. 512 om grenseverdier for legemiddelrester i næringsmidler fra dyr som gjennomfører forordning (EF) nr. 470/2009 og forordning (EU) nr. 37/2010 med endringer. Forordning (EU) nr. 2015/1820 skal høres og gjennomføres som en endring i forskriften. Rettsaken fører til at eksisterende oppføring for dietylenglykol monoetyleter skal utvides til å omfatte fjørfe og kan ekstrapoleres til alle matproduserende dyr.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Rettsaken vurderes å ikke ha noen økonomiske eller administrative konsekvenser.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsaken har vært vurdert av *Spesialutvalget for matområdet*, der Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Finansdepartementet, Klima- og miljøverndepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsaken EØS-relevant og akseptabel.

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering

Kapittel XXV. Tobakk

32015L1139 Kommisjonsdirektiv (EU) 2015/1139 av 13. juli 2015 om endring av direktiv 2012/9/EU når det gjelder gjennomføringsdatoen og fristen for overgangsperiodens utløp

Sammendrag av innhold

Kommisjonen har vedtatt nye tekst-helseadvarsler som skal påføres tobakbspakningene, jf. Kommisjonsdirektiv 2012/9/EU. Fristen for gjennomføring ble i Kommisjonsdirektiv 2014/39/EU utsatt til 28. mars 2016. Som følge av det nye tobakksproduktdirektivet 2014/40/EU, som har gjennomføringsfrist i EU 20. mai 2016, foreslås det i dette direktivforslaget at gjennomføringsfristen for 2012/9/EU utsettes til samme dato som tobakksproduktdirektivet når dette inntas i EØS-avtalen.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Nye helseadvarsler på tobakbspakningene vil inntas i forskrift av 6. februar 2003 nr. 141 om innhold i og merking av tobakksprodukter, jf. § 10 første ledd og Vedlegg 1.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Ingen.

Sakkyndige instanser merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for helse. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

-JUSTIS- OG BEREDSKAPSDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering

Kapittel X Elektrisk utstyr

32014L0030 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/30/EU av 26. februar 2014 om harmonisering av bestemmelsene om elektromagnetisk kompatibilitet (omarbeiding)

Varepakken ble vedtatt i 2008 med virkning fra 2010 og inneholder to forordninger; forordning (EF) nr. 764/2008 og forordning (EF) nr. 765/2008 og en beslutning; (EF) nr. 768/2008 som fastsetter retningslinjer for utarbeidelse av nytt eller revidert regelverk som harmoniserer vilkårene for å sette varer på markedet i EØS, jf. artikkel 2 første ledd. Formålet med beslutningen er å strømlinjeforme fremtidig harmonisert EØS-regelverk, slik at det blir lettere for bedrifter å forstå og forholde seg til. Sentrale begreper og prosedyrer skal defineres på samme måte i ulike direktiver og forordninger. Det samme gjelder plikter for importører og distributører. Formålet med sistnevnte er å klargjøre at aktører lenger nede i distribusjonsskjeden også har visse forpliktelser til å sørge for at varene de distribuerer til markedet er i tråd med gjeldende regelverk.

Direktiv 2014/30/EU ble publisert i OJ 29. mars 2014 og er en teknisk revisjon i tråd med den omforente ordlyden som er vedtatt i varepakkens beslutning 768/2008/EF. Revisjonen skjer samlet i en pakke, "Alignmentpakken" Dette er beskrevet i tidligere EØS-notat utarbeidet av Nærings- og fiskeridepartementet. Dette notatet beskriver i hovedsak de forhold som avviker fra varepakken eller er unikt for elektriske produkter slik dette er beskrevet i direktiv 2014/30/EU. Det nye direktivet vil erstatte direktiv 2004/108/EF.

Sammendrag av innhold

Direktivet regulerer elektromagnetisk kompatibilitet for utstyr. Formålet er å sikre at det indre marked fungerer ved at utstyr har en tilstrekkelig grad av elektromagnetisk kompatibilitet.

Direktivet beskriver hvordan de ulike aktørene i forsyningskjeden skal forholde seg og hvilke regler som gjelder for dem med tanke på at kun utstyr med en tilstrekkelig grad av elektromagnetisk kompatibilitet skal omsettes i markedet. De økonomiske aktørene er alle ledd i forsyningskjeden fra produsent til sluttbruker.

Direktivet gir regler om hvordan produktene skal være konstruert, produsert og dokumentert, regler for CE-merking og prosedyrer for samsvarsvurdering og involvering av teknisk kontrollorgan.

Direktivet gir også regler for akkreditering, utpeking og notifikering av teknisk kontrollorgan, og om myndighetenes ansvar og forpliktelser i denne forbindelse.

Virkeområdet til det nye direktivet er i hovedsak det samme som i direktiv 2004/108/EF. I direktiv 2014/30/EU er det tatt inn et unntak fra virkeområdet i artikkel 2 nr. 2 bokstav e for "custom built evaluation kits destined for professionals to be used solely at research and development facilities for such purposes".

I Annex I nr. 2 er annet ledd annet punktum fjernet. "Those good engineering practices shall be documented and the documentation shall be held by the person(s) responsible at the disposal of the relevant national authorities for inspection purposes for as long as the fixed installation is in operation". De nye definisjonene som følger av varepakken innføres i artikkel 3.

Kapittel 2 gir reglene for de ulike markedsaktørene i tråd med varepakkens system. Det settes blant annet krav til økt sporbarhet.

Bestemmelsene om samsvarserklæring i tidligere Annex III er tatt inn i artikkel 15 og Annex IV.

Kapittel 3 inneholder bestemmelser knyttet til samsvar.

Kapittel 4 inneholder bestemmelser om utpeking og krav til samsvarsvurderingsorganene, og om myndighetenes ansvar og forpliktelser i denne forbindelse.

Kapittel 5 inneholder varepakkens bestemmelser om kontroll av utstyr og prosedyrer for håndtering av utstyr med risiko samt formelle feil.

Merknader

Rettsakten er hjemlet i traktatens artikkel 114.

Rettslige konsekvenser

Gjeldende rett på området er forskrift 14. januar 2011 nr. 36 om elektrisk utstyr, som er hjemlet i lov 24. mai 1929 nr. 4 om tilsyn med elektriske anlegg og elektrisk utstyr (el-tilsynsloven). Direktiv 2014/30/EU vil medføre at forskrift om elektrisk utstyr må endres.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Kravene til økt sporbarhet vil trolig ha økonomiske og administrative konsekvenser for markedsaktørene.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er behandlet i Spesialutvalget for handelsforenkling. Direktivet vurderes til å være EØS-relevant og akseptabelt.

32014L0034 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/34/EU av 26. februar 2014 om harmonisering av bestemmelsene om utstyr og beskyttelsessystem til bruk i eksplosjonsfarlig område (omarbeiding)

Varepakken ble vedtatt i 2008 og inneholder to forordninger, Europaparlaments- og rådsforordning 764/2008/EF og 765/2008/EF, og en Europaparlaments- og rådsbeslutning 768/2008/EF som fastsetter retningslinjer for utarbeidelse av nytt eller revidert regelverk som harmoniserer vilkårene for å sette varer på markedet i EØS, jf. artikkel 2 første ledd. Formålet med beslutningen er å strømlinjeforme fremtidig harmonisert EØS-regelverk, slik at det blir lettere for bedrifter å forstå og forholde seg til. Sentrale begreper og prosedyrer skal defineres på samme måte i ulike direktiver og forordninger. Det samme gjelder plikter for importører og distributører. Formålet med sistnevnte er å klargjøre at aktører lenger nede i distribusjonsskjeden også har visse forpliktelser til å sørge for at varene de distribuerer til markedet er i tråd med gjeldende regelverk.

Direktiv 2014/34/EU er en teknisk revisjon i tråd med den omforente ordlyden som er vedtatt i varepakkens beslutning 768/2008/EF. Revisjonen skjer samlet i en pakke, "Alignment"-pakken. Dette er beskrevet i tidligere EØS-notat utarbeidet av Nærings- og fiskeridepartementet. Dette notatet beskriver kun de forhold som avviker fra varepakken eller er unikt for ATEX-utstyrsdirektivet slik dette er beskrevet i direktiv 2014/34/EU.

Sammendrag av innhold

Direktivet beskriver hvordan de ulike aktørene i forsyningskjeden skal forholde seg og hvilke regler som gjelder for dem med tanke på at kun sikre eksplosive varer skal omsettes i markedet. De økonomiske aktørene er alle ledd i forsyningskjeden fra produsent til sluttbruker. Direktivet gir regler om hvordan de eksplosive varene skal være konstruert, produsert og dokumentert, samt reglene for CE-merking og ulike prosedyrer for samsvarserklæring og involvering av teknisk kontrollorgan. Direktivet gir også regler for akkreditering, utpeking og notifisering av teknisk kontrollorgan, samt om myndighetenes ansvar og forpliktelser i denne forbindelse.

Virkeområdet til direktivet er det samme som angitt i basisrettsakten direktiv 1994/9/EF.

I tillegg til de nye definisjonene som følger av varepakken er noen definisjoner i artikkel 2 ((7), (8) og (9)) redigert uten at dette medfører materielle endringer.

Kapittel 2 gir reglene for de økonomiske aktørene i tråd med varepakkens system. Det settes blant annet krav til økt sporbarhet. Det er tilføyd nytt punkt 6 i artikkel 6 om merking med det spesielle merket for eksplosjonsbeskyttelse i vedlegg II punkt 1.0.5.

Bestemmelsene om overensstemmelse for produktet i direktivets kapittel 3 følger dagens system og innebærer ingen vesentlig endring i regelverket.

Kapittel 4 inneholder reguleringen av tekniske kontrollorganer, akkrediteringen, tilsynsmyndighetens utpeking, og tilhørende notifikasjonsprosedyrer.

Kapittel 5 gjør gjeldende Europaparlaments og rådsforordning (EF) nr. 765/2008 av 9. juli 2008 om akkrediterings- og markedstilsyns krav i forbindelse med markedsføring av produkter artikkel 16 til 29, for utstyr og sikkerhetssystemer for bruk i eksplosjonsfarlig område.

Merknader

Direktivet er hjemlet i traktatens artikkel 114.

Rettslige konsekvenser

Gjeldende regulering på område er gitt i forskrift 9. desember 1996 nr. 1242 om utstyr og sikkerhetssystem til bruk i eksplosjonsfarlig område (ATEX-produktforskriften). Gjennomføring av direktiv 2014/34/EU vil innebære en fullstendig revisjon av forskriften.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Kravene til økt sporbarhet vil trolig ha økonomiske konsekvenser for markedsaktørene.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er behandlet i Spesialutvalget for handelsforenkling. Direktivet er vurdert til å være EØS-relevant og akseptabelt.

32014L0035 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/35/EU av 26. februar 2014 om harmonisering av bestemmelsene om tilgjengeliggjøring av elektrisk utstyr bestemt til bruk innenfor visse spenningsgrenser (omarbeiding)

Varepakken ble vedtatt i 2008 med virkning fra 2010 og inneholder to forordninger; forordning (EF) nr. 764/2008 og forordning (EF) nr. 765/2008 og en beslutning; (EF) nr. 768/2008 som fastsetter retningslinjer for utarbeidelse av nytt eller revidert regelverk som harmoniserer vilkårene for å sette varer på markedet i EØS, jf. artikkel 2 første ledd. Formålet med beslutningen er å strømlinjeforme fremtidig harmonisert EØS-regelverk, slik at det blir lettere for bedrifter å forstå og forholde seg til. Sentrale begreper og prosedyrer skal defineres på samme måte i ulike direktiver og forordninger. Det samme gjelder plikter for importører og distributører. Formålet med sistnevnte er å klargjøre at aktører lenger nede i distribusjonsskjeden også har visse forpliktelser til å sørge for at varene de distribuerer til markedet er i tråd med gjeldende regelverk.

Direktiv 2014/35/EU ble publisert i OJ 29. mars 2014 og er en teknisk revisjon i tråd med den omforente ordlyden som er vedtatt i varepakkens beslutning 768/2008/EF. Revisjonen skjer samlet i en pakke, "Alignmentpakken". Dette er beskrevet i tidligere EØS-notat utarbeidet av Nærings- og fiskeridepartementet. Dette notatet beskriver i hovedsak de forhold som avviker fra varepakken eller er unikt for elektriske produkter slik dette er beskrevet i direktiv 2014/35/EU. Det nye direktivet vil erstatte direktiv 2006/95/EF.

Sammendrag av innhold

Formålet med direktivet er å sikre at elektrisk utstyr på markedet oppfyller kravene og sørge for et høyt beskyttelsesnivå når det gjelder helse og sikkerhet for personer, husdyr og eiendom, samt sikre at det indre markedet fungerer. Med elektrisk utstyr menes her utstyr bestemt til bruk ved en merkespenning på mellom 50 og 1000 V for vekselstrøm og 75 og 1500 V for likestrøm (lavspenningsutstyr).

Direktivet beskriver hvordan de ulike aktørene i forsyningskjeden skal forholde seg og hvilke regler som gjelder for dem med tanke på at kun sikre elektriske produkter skal omsettes i markedet. De økonomiske aktørene er alle ledd i forsyningskjeden fra produsent til sluttbruker.

Direktivet gir regler om hvordan produktene skal være konstruert, produsert og dokumentert, regler for CE-merking og prosedyrer for samsvarsvurdering.

Virkeområdet til det nye direktivet er i hovedsak det samme som i direktiv 2006/95/EF. I direktiv 2014/35/EU er det tatt inn et unntak fra virkeområdet i Annex II for "custom built evaluation kits destined for professionals to be used solely at research and development facilities for such purposes". De nye definisjonene som følger av varepakken innføres i artikkel 2.

Kapittel 2 gir reglene for de ulike markedsaktørene i tråd med varepakkens system. Det settes blant annet krav til økt sporbarhet.

Bestemmelsene om samsvarserklæring i tidligere Annex III er tatt inn i artikkel 15 og Annex IV.

Kapittel 3 inneholder bestemmelser knyttet til samsvar.

Kapittel 4 inneholder varepakkens bestemmelser om kontroll av elektrisk utstyr og prosedyrer for håndtering av elektrisk utstyr med risiko samt formelle feil.

Merknader

Rettsakten er hjemlet i traktatens artikkel 114.

Rettslige konsekvenser

Gjeldende regulering på området er gitt i forskrift 14. januar 2011 nr. 36 om elektrisk utstyr, som er hjemlet i lov 24. mai 1929 nr. 4 om tilsyn med elektriske anlegg og elektrisk utstyr (el-tilsynsloven). Direktiv 2014/35/EU vil medføre endringer i forskriften.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Kravene til økt sporbarhet vil trolig ha økonomiske konsekvenser for markedsaktørene.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er behandlet i Spesialutvalget for handelsforenkling. Direktivet er vurdert til å være EØS-relevant og akseptabelt.

-LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold

Kapittel II Forvarer

32015R1399 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/1399 av 17. august 2015 om tilbaketrekking av godkjenning av preparatet av *Bacillus toyonensis* (NCIMB 14858) (før *Bacillus cereus* var *toyoi* NCIMB 40112/CNCM I-1012) som førtilsetningsstoff til storfe til slakt, kanin til slakt, slaktekylling, avvent smågris, slaktegris, avlspurker og livkalv og oppheving av godkjenningen av preparatet av *Bacillus cereus* var. *toyoi* (NCIMB 40112/CNCM I-1012) som førtilsetningsstoff til slaktekalkun og hunkaniner til avl, som endrer forordningene (EF) nr. 256/2002, (EF) nr. 1453/2004, (EF) nr. 255/2005 og (EF) nr. 1200/2005 og opphever forordningene (EF) nr. 166/2008, (EF) nr. 378/2009 og gjennomføringsforordning (EU) nr. 288/2013

Sammendrag av innhold

Denne rettsakten følger hurtigprosedyren.

Rettsakten opphever godkjenningen av et mikroorganismepreparat, Toyocerin, som førtilsetningsstoff til mange dyrearter og -grupper, og det skal trekkes fra markedet. Preparatet ble suspendert ved forordning (EU) nr. 288/2013, etter at European Food Safety Authority (EFSA) vurderte søknaden om re-godkjenning. EFSA fant at preparatet kan spre gener for antibiotikaresistens for tetracykliner og kloramfenikol, som begge er legemidler av stor betydning for folk og dyr. Preparatet har vært godkjent i lang tid. Det var delte meninger blant medlemsstatene om å suspendere det til alle godkjente formål. Virksomheten ble oppfordret til og sendte ytterligere dokumentasjon som kunne føre til en ny vurdering av re-godkjenningssøknaden. Dette ble gjort både i 2013 og 2014. En omklassifisering av bakteriestammen *Bacillus cereus* var. *toyoi*, som ble brukt i preparatet, til en ny art kalt *Bacillus toyonensis*, hadde ingen betydning for søknaden. Så lenge mikroorganismen egentlig tilhører *Bacillus cereus*-gruppen, har den de uønskede egenskapene. Det endret derfor ikke EFSA's konklusjon om at bakteriestammen kan spre gener for antibiotikaresistens. Det kan derfor ikke bevises at preparatet ikke har uheldig effekt for folkehelse, dyrehelse eller miljøet om det blir brukt som førtilsetningsstoff. Følgen av dette er at alle de rettsaktene som har gitt godkjenning av en eller flere anvendelser av preparatet fra 2002 til 2009, skal oppheves. Forordning (EU) nr. 288/2013 om suspensjonen oppheves også, da preparatet nå ikke lenger er godkjent til noe formål.

Preparatet har vært suspendert i to år, og den overgangsperioden som ble gitt da, for å bruke opp lagervare av preparatet og før det inngår, er utløpt for lengst. Preparatet vil derfor bli forbudt med umiddelbar virkning, fra rettsakten er fastsatt og trer i kraft i EU.

Rettsakten er fastsatt i samsvar med vedtak i Kommisjonens faste komite for planter, dyr, næringsmidler og fôr, seksjon fôrvarer. Den trer i kraft i EU 8. september 2015.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Rettsakten medfører endringer i forskrift 12. april 2005 nr. 319 om tilsetningsstoffer til bruk i fôrvarer (førtilsetningsstoff-forskriften).

Økonomiske og administrative konsekvenser

Rettsakten får ingen konsekvenser for Mattilsynets tilsynsaktivitet. Så vidt oss bekjent, har preparatet ikke vært i bruk i Norge. At det ble suspendert og nå ikke lenger er godkjent, får ingen betydning for fôrindustrien. Det er mange tilsvarende preparater som er godkjent som førtilsetningsstoff med samme bruksområde som Toyocerin.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av *Spesialutvalget for matområdet*, der Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Finansdepartementet, Klima- og miljøverndepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32015R1414 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/1414 av 20. august 2015 som endrer gjennomføringsforordning (EU) nr. 136/2012 om godkjenningen av natriumbisulfat som førtilsetningsstoff til kjæledyr og til ikke-matproduserende dyr

Sammendrag av innhold

Denne rettsakten følger hurtigprosedyren.

Rettsakten gjelder godkjenning av nye betingelser for bruk av natriumbisulfat som syrerregulator og som smaksstoff i fôr til mink, katt, andre kjæledyr og ikke-matproduserende dyr. Preparatet ble godkjent til de samme formål ved forordning (EU) nr. 136/2012 og er klassifisert i kategorien Teknologiske tilsetningsstoff og den funksjonelle gruppen Syrerregulatorer og i kategorien Sensoriske tilsetningsstoffer og den funksjonelle gruppen Smaksstoffer. Grenseverdien for størsteinnhold ble foreslått endret fra 5 g/kg fullfôr for alle gjeldende dyrearter og til begge formål. Den er nå fastsatt til 20 g/kg fullfôr til katter, 10 g/kg til mink og 4 g/kg fullfôr til andre kjæledyr og ikke-matproduserende dyr. Endringen er vurdert av European Food Safety Authority, EFSA, og de finner at preparatet er trygt i bruk på disse betingelsene. Det er også krav om at dersom det tilsettes natriumbisulfat i fôret fra flere kilder samtidig, skal ikke det totale innholdet overstige grensverdiene for størsteinnhold. Siden dette er endring av en rettsakt, vil godkjenningsperioden for preparat og bruksområdene være den samme som gitt ved første godkjenning, og den er til 8. mars 2022. Rettsakten ble diskutert i SCPAFF, seksjon fôrvarer i sammenheng med tilsvarende endringer i godkjenning av natriumbisulfat som syrerregulator i fôr til alle dyrearter. Det er nødvendig å endre forordning (EU) nr. 136/2012 for å få samsvar mellom rettsaktene som angår natriumbisulfat som syrerregulator. Rettsakten er fastsatt i EU i samsvar med vedtak i EU-kommisjonens faste komite for planter, dyr, næringsmidler og fôr, seksjon fôrvarer. Godkjenningen har varighet til 8. mars 2022.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Rettsakten medføre endring i forskrift 12. april 2005 nr. 319 om tilsetningsstoffer til bruk i fôrvarer, førtilsetningsstoff-forskriften.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Rettsaktforslaget medfører ingen endringer i Mattilsynets tilsynsaktivitet.

Å samordne regelverket for bruk av natriumbisulfat som syrerregulator i fôr er positivt. Virksomhetene må imidlertid tilpasse seg differensieringen i største tillatte innhold mellom ulike dyrearter, slik den er vedtatt nå.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av *Spesialutvalget for matområdet*, der Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Finansdepartementet, Klima- og miljøverndepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering

Kapittel XV Farlige stoffer

32015R2046 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/2046 av 16. november 2015 om avslag på godkjenning *Artemisia absinthium* L. som et basisstoff i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1107/2009 om markedsføring av plantevernmidler

Sammendrag av innhold

Rettsakten gir avslag på søknad om godkjenning av *Artemisia vulgaris* L (Malurt) som basisstoff. I samsvar med artikkel 23 (3) i forordning (EF) nr. 1107/2009 (innlemmet i EØS-avtalen) mottok kommisjonen en søknad om godkjenning av stoffet som basisstoff. Malurt tilfredstiller kriteriene for matvarer, men malurt som inngår i alkoholholdige drikker har grenseverdier for naturlige forekommende stoffer etter aromaforskriften. Stoffet godkjennes ikke, da det foreløpig ikke er tilstrekkelig informasjon til å vurdere om det oppfyller kravene til basisstoff i forordning (EU)

1107/2009. Basisstoffer som godkjennes føres opp i liste C i vedlegget til forordning (EU) nr. 540/2011 (innlemmet i EØS-avtalen).

Merknader

Rettslige konsekvenser

Denne forordningen vil kreve en mindre endring i forskrift 6. mai 2015 nr. 455 om plantevernmidler ved at rettsakten tilføyes i opplistingen av rettsakter.

Administrative og økonomiske konsekvenser

Det at basisstoffer legges til eller fjernes fra listen, eller at vilkårene for dem endres, kan få betydning både for myndigheter og private i Norge. I motsetning til andre plantevernmidler der en må vente på nasjonal godkjenning av et preparat før det kan markedsføres kan basisstoffer benyttes med en gang. Ofte er basisstoffer matvarer som en kan finne i den lokale matbutikken.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av spesialutvalget for handelsforenklinger og funnet EØS-relevant og akseptabel

32015R2069 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/2069 av 17. november 2015 om godkjenning av basisstoffet natriumhydrogenkarbonat i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1107/2009 om omsetning av plantevernmidler og om endring av vedlegget til gjennomføringsforordning (EU) nr. 540/2011

Sammendrag av innhold

Natriumhydrogenkarbonat godkjennes som basisstoff. Stoffet føres opp i liste C i vedlegget til forordning (EU) nr. 540/2011 (innlemmet i EØS-avtalen). I samsvar med artikkel 23 (3) i forordning (EF) nr. 1107/2009 (innlemmet i EØS-avtalen) mottok kommisjonen en søknad om godkjenning som basisstoff. Stoffet oppfyller kriteriene til matvarer som definert i artikkel 2 i forordning (EU) nr. 178/2002. Videre så er plantevernmidler et lite bruksområde. På bakgrunn av dette anses stoffet som en basisstoff. Stoffet skal al benyttes i henhold til de konklusjonene som er gjort i EFSA's vurdering (SANTE / 10667/2015).

Rettslige konsekvenser

Denne forordningen vil kreve en mindre endring i forskrift 6. mai 2015 nr. 455 om plantevernmidler ved at rettsakten tilføyes i opplistingen av rettsakter.

Administrative og økonomiske konsekvenser

Det at basisstoffer legges til eller fjernes fra listen, eller at vilkårene for dem endres, kan få betydning både for myndigheter og private i Norge. I motsetning til andre plantevernmidler der en må vente på nasjonal godkjenning av et preparat før det kan markedsføres kan basisstoffer benyttes med en gang. Ofte er basissubstanser matvarer som en kan finne i den lokale matbutikken. Det er imidlertid ikke lov å markedsføre basisstoff som plantevernmidler, men bruksområdet kan likevel nevnes på etiketten til det formålet stoffet vanligvis omsettes til.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av spesialutvalget for handelsforenklinger og funnet EØS-relevant og akseptabel.

32015R2082 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/2082 av 18. november 2015 om avslag på godkjenning Arctium lappa L. (friluftsdelene) som et basisstoff i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1107/2009 om markedsføring av plantevernmidler

Sammendrag av innhold

Rettsakten gir avslag på søknad om godkjenning av Arctium lappa L. (Storborre) som basisstoff. I samsvar med artikkel 23 (3) i forordning (EF) nr. 1107/2009 (innlemmet i EØS-avtalen) mottok

kommisjonen en søknad om godkjenning av stoffet som basisstoff. Begrunnelsen for søknaden var at planten oppfyller kriteriene for matvarer, men ikke alle deler av *Arctium lappa* L oppfyller disse. I tillegg mangler det opplysninger for å blant annet vurdere potensielle effekter på arbeiderhelse. Stoffet godkjennes ikke, da det foreløpig ikke er tilstrekkelig informasjon til å vurdere om det oppfyller kravene for basisstoffer. Basisstoff som godkjennes føres opp i liste C i vedlegget til forordning (EU) nr. 540/2011 (innlemmet i EØS-avtalen).

Rettslige konsekvenser

Denne forordningen vil kreve en mindre endring i forskrift 6. mai 2015 nr. 455 om plantevernmidler ved at rettsakten tilføyes i opplistingen av rettsakter.

Administrative og økonomiske konsekvenser

Det at basisstoffer legges til eller fjernes fra listen, eller at vilkårene for dem endres, kan få betydning både for myndigheter og private i Norge. I motsetning til andre plantevernmidler der en må vente på nasjonal godkjenning av et preparat før det kan markedsføres kan basisstoffer benyttes med en gang. Ofte er basissubstanser matvarer som en kan finne i den lokale matbutikken.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av spesialutvalget for handelsforenklinger og funnet EØS-relevant og akseptabel

32015R2083 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/2083 av 18. november 2015 om avslag på godkjenning *Tanacetum vulgare* L. som basisstoff i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1107/2009 om markedsføring av plantevernmidler

Sammendrag av innhold

Rettsakten gir avslag på søknad om godkjenning av *Tanacetum vulgare* L. (Reinfann). I samsvar med artikkel 23 (3) i forordning (EF) nr. 1107/2009 (innlemmet i EØS-avtalen) mottok kommisjonen en søknad om godkjenning av stoffet som basisstoff. *Tanacetum vulgare* L oppfyller ikke kriteriene for matvarer, som er en av måtene å oppfylle kravene til basisstoffer i 1107/2009 på. I tillegg mangler det opplysninger for å blant annet vurdere potensielle effekter på arbeiderhelse. Stoffet godkjennes ikke da det foreløpig ikke er tilstrekkelig informasjon til å vurdere om det oppfyller kravene. Basisstoff som godkjennes føres opp i liste C i vedlegget til forordning (EU) nr. 540/2011 (innlemmet i EØS-avtalen).

Rettslige konsekvenser

Denne forordningen vil kreve en mindre endring i forskrift 6. mai 2015 nr. 455 om plantevernmidler ved at rettsakten tilføyes i opplistingen av rettsakter.

Administrative og økonomiske konsekvenser

Det at basisstoffer legges til eller fjernes fra listen, eller at vilkårene for dem endres, kan få betydning både for myndigheter og private i Norge. I motsetning til andre plantevernmidler der en må vente på nasjonal godkjenning av et preparat før det kan markedsføres kan basisstoffer benyttes med en gang. Ofte er basissubstanser matvarer som en kan finne i den lokale matbutikken.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av spesialutvalget for handelsforenklinger og funnet EØS-relevant og akseptabel

32015R2085 Kommisjonens gjennomføringsforordning om godkjenning av det aktive stoffet mandestrobin, i samsvar med europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1107/2009 om markedsføring av plantevernmidler, og om endring av vedlegget til gjennomføringsforordning (EU) nr. 540/2011

Sammendrag av innhold

Mandestrobin godkjennes som aktivt stoff som kan inngå i plantevernmidler i 10 år (Dato blir publisert i Official journal). Stoffet legges til liste B i vedlegget til forordning (EF) nr. 540/2011 (Innlemmet i EØS-avtalen). A-listen inneholder stoffer, som er vurdert etter EUs gamle direktiv (EF) nr. 91/414, og B-

listen stoffer som er vurdert etter det nye regelverket eller etter en overgangsløsning. Dette stoffet er vurdert etter det nye regelverket. Forordningen inneholder også beskrivelse av forskjellige forhold som medlemsstatene må legge spesielt vekt på ved vurdering av preparat som inneholder dette stoffet, og en frist for revurdering av preparat som inneholder stoffet.

Merknader

Listen over godkjente aktive stoffer til bruk i plantevernmiddel er gitt som en egen forordning, men de aktive stoffene er godkjent i medhold med kravene i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1107/2009 om markedsføring av plantevernmidler (Innlemmet i EØS-avtalen). Listen over aktive stoffer ble videreført fra EUs tidligere regelverk på plantevernmiddel direktiv 91/414. Stoff som er på listen skal etter hvert revurderes etter de nye strengere reglene i forordning 1107/2009. EU har et eget program med planer om når det enkelte aktive stoffet skal revurderes. Søknader om nye stoffer som ble sendt inn før 14. juli 2011 vurderes etter de gamle reglene.

Rettslige konsekvenser

Denne forordningen vil kreve en mindre endring av forskrift om plantevernmidler ved at listen over godkjente aktive stoff blir oppdatert.

Administrative og økonomiske konsekvenser

Det at aktive stoffer legges til eller fjernes fra listen, eller at vilkårene for dem endres, kan få betydning både for myndigheter og private i Norge dersom preparater som inneholder slike aktive stoffer blir søkt markedsført og godkjent i Norge. EUs godkjenning av plantevernmidler er imidlertid en trinnvis prosess. Først vurderes det aktive stoffet på fellesskapsnivå. Deretter vurderes det aktuelle preparatet med ett medlemsland som saksbehandler, og til slutt gjøres det en nasjonal vurdering og godkjenning basert på det saksbehandlerens landets rapport. Det er den trinnvise vurderingsprosessen, der det er den nasjonale vurderingen og godkjenningen som til sist får betydning for hvilke preparater som tillates i Norge og til hvilke bruksområder de blir tillatt brukt. Kostnader ved denne prosessen er beskrevet i omtalen av hovedforordningen.

Sakkyndige instansers merknader

Mattilsynet anser rettsakten som EØS-relevant og akseptabel

32015R2233 Kommissjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/2233 av 2. desember 2015 om endring av gjennomføringsforordning (EU) nr. 540/2011 når det gjelder betingelser for godkjenning av det aktive stoffet haloxyfop-P

Sammendrag av innhold

Haloxyfop - P er godkjent i henhold til forordning (EF) nr 1107/2009 . For å utelukke forekomst av metabolitt i grunnvann over grenseverdien for drikkevann er det vurdert som hensiktsmessig å endre betingelsene for bruk av dette stoffet. Denne forordningen endrer derfor bruksbetingelsene for stoffet.

Merknader

Listen over godkjente aktive stoffer til bruk i plantevernmiddel er gitt som en egen forordning, men de aktive stoffene er godkjent i medhold med kravene i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 1107/2009 om markedsføring av plantevernmidler. Listen over aktive stoffer ble videreført fra EUs tidligere regelverk på plantevernmiddel direktiv 91/414. Stoff som er på listen skal etter hvert revurderes etter de nye strengere reglene i forordning 1107/2009. EU har et eget program med planer om når det enkelte aktive stoffet skal revurderes. Søknader om nye stoffer som ble sendt inn før 14. juli 2011 vurderes etter de gamle reglene. Dette stoffet er vurdert etter gamle regler.

Rettslige konsekvenser

Denne forordningen vil kreve en mindre endring av forskrift om plantevernmidler ved at listen over godkjente aktive stoff blir oppdatert.

Administrative og økonomiske konsekvenser

Det at aktive stoffer legges til eller fjernes fra listen, eller at vilkårene for dem endres, kan få betydning både for myndigheter og private i Norge dersom preparater som inneholder slike aktive stoffer blir søkt markedsført og godkjent i Norge. EUs godkjenning av plantevernmidler er imidlertid en trinnvis

prosess. Først vurderes det aktive stoffet på fellesskapsnivå. Deretter vurderes det aktuelle preparatet med ett medlemsland som saksbehandler, og til slutt gjøres det en nasjonal vurdering og godkjenning basert på det saksbehandlende landets rapport. Det er den trinnvise vurderingsprosessen, der det er den nasjonale vurderingen og godkjenningen som til sist får betydning for hvilke preparater som tillates i Norge og til hvilke bruksområder de blir tillatt brukt. Kostnader ved denne prosessen er beskrevet i omtalen av hovedforordningen.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av spesialutvalget for handelsforenklinger og funnet EØS-relevant og akseptabel.

Protokoll 47 om opphevelse av tekniske hindringer for handel med vin

32014R1271 Kommisjonsgjennomføringsforordning (EU) nr. 1271/2014 av 28. november 2014 om tillatelse til å heve anrikingsgrensene for vin som framstilles av visse druesorter som er høstet i 2014 i visse vindyrkingsregioner eller deler av disse

Sammendrag av innhold

Belgia, Bulgaria, Tsjekkia, Tyskland, Frankrike, Kroatia, Italia, Ungarn, Østerrike, Romania, Slovenia og Slovakia har med hjemmel i forordning (EU) nr. 1308/2013, vedlegg VIII del I punkt A.3 søkt om at grensen for økning av alkoholinnholdet i vin, forhøyes for vin fra visse druesorter høstet i 2014 i visse vindyrkingsregioner eller deler av disse. Bakgrunnen for søknaden er at værforholdene i 2014 var usedvanlig ugunstige for druehøsten. Søknadene innvilges i denne rettsakten. Rettsakten "står på egne ben" og endrer verken forordning (EU) nr. 1308/2013 eller de ulike gjennomføringsforordningene om vin.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Gjennomføring av rettsakten i norsk rett medfører behov for endring i forskrift 21. mars 2013 nr. 370 om vin (vinforskriften).

Økonomiske og administrative konsekvenser

Mattilsynet kan ikke se at rettsakten vil medføre økonomiske, administrative eller andre konsekvenser av betydning verken for norske virksomheter, forbrukere eller myndighetene sammenliknet med dagens rettsstilstand.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for matområdet, der Helse- og omsorgsdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant EØS-relevant og akseptabelt.

32015R0596 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 596/2015 av 15. april 2015 om endring i forordning (EF) nr. 606/2009 når det gjelder økning i det totale maksimumsinnholdet av svoveldioksid der klimaforholdene gjør dette nødvendig

Sammendrag av innhold

Rettsakten går etter ordinær prosedyre.

Forordningen endrer tillegg 1 til vedlegg I B til forordning (EF) nr. 606/2009, slik at det åpnes for at Tyskland kan tillate en økning i det totale maksimumsinnholdet av svoveldioksid i vin produsert av druer som ble høstet i 2014 med opprinnelse i nærmere bestemte vindyrkingsområder i Tyskland. Begrunnelsen for dette er de klimatiske forholdene i de aktuelle områdene i 2014.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Gjennomføring av rettsakten i norsk rett medfører behov for endring i forskrift 21. mars 2013 nr. 370 om vin (vinforskriften).

Økonomiske og administrative konsekvenser

Mattilsynet kan ikke se at gjennomføring av rettsakten i norsk rett vil kunne medføre økonomiske, administrative eller andre konsekvenser av betydning, verken for norske virksomheter, myndighetene eller samfunnet for øvrig.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten er vurdert av Spesialutvalget for matområdet, der Helse- og omsorgsdepartementet, Fiskeri- og kystdepartementet, Landbruks- og matdepartementet, Barne- og likestillingsdepartementet, Finansdepartementet, Miljøverndepartementet, Nærings- og handelsdepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32015R1576 Kommisjonens delegerede forordning (EU) 2015/1576 av 6. juli 2015 om endringer i forordning (EF) nr. 606/2009 når det gjelder visse ønologiske metoder og forordning (EF) nr. 436/2009 når det gjelder registrering av slike metoder i registre som skal føres i vinsektoren.

Sammendrag av innhold

Forordningen går etter "ordinær prosedyre".

Forordningen endrer gjennomføringsbestemmelsene i forordning (EF) nr. 606/2009 når det gjelder visse ønologiske metoder og forordning (EF) nr. 436/2009 når det gjelder registrering av slike metoder i registre som skal føres i vinsektoren. Gjennomføringsbestemmelsene er fastsatt under forordning (EU) nr. 1308/2013 - EUs felles markedsordning for landbruksprodukter – herunder vin.

Endringene i forordning (EF) nr. 606/2009 gjøres i all hovedsak for å sørge for at EUs regelverk om ønologiske metoder mv. skal være i samsvar med de til enhver tid gjeldende standardene for ønologiske metoder mv. som er fastsatt av den internasjonale vinorganisasjonen (OIV). I dette tilfellet har OIV fastsatt tre nye standarder om dette, slik at EU nå gjør tilsvarende endringer i sitt regelverk om dette.

Noen av de ønologiske metodene mv. som nå tillates brukt etter endringene som gjøres i forordning (EF) nr. 606/2009, jf. ovenfor, er av en slik art at de også kan brukes på uredelige måter. Forordningen endrer derfor også forordning (EF) nr. 436/2009, slik at det kreves at bruk av en av de aktuelle ønologiske metodene mv., må angis i registrene som skal føres i vinsektoren, jf. artikkel 41 i forordning (EF) nr. 436/2009.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Gjennomføring av rettsakten i norsk rett medfører behov for endringer i forskrift 21. mars 2013 nr. 370 om vin (vinforskriften).

Økonomiske og administrative konsekvenser

Mattilsynet kan ikke se at gjennomføring av rettsakten i norsk rett vil kunne medføre økonomiske, administrative eller andre konsekvenser av betydning, verken for norske virksomheter, myndighetene eller samfunnet for øvrig.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av *Spesialutvalget for matområdet*, der Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Finansdepartementet, Klima- og miljøverndepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

-NÆRINGS- OG FISKERIDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold

Kapittel II Forvarer

32015R1408 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/1408 av 19. august 2015 om godkjenningen av DL-methionyl-DL-methionin som førtilsetningsstoff til fisk og krepsdyr

Sammendrag av innhold

Denne rettsakten følger hurtigprosedyren.

Rettsakten gjelder godkjenning av et nytt methioninpreparat som førtilsetningsstoff til fisk og krepsdyr. Det er klassifisert i kategorien "Ernæringsmessige tilsetningsstoffer" og den funksjonelle gruppe "Aminosyrer, deres salter og analoger", er framstilt kjemisk og er et krystallinsk stoff. European Food Safety Authority, (EFSA), har vurdert søknaden om godkjenning. De fant at preparatet trygt i bruk og at det er en effektiv L-methioninkilde til fisk og krepsdyr. Preparatet er ment å erstatte andre L-methioninpreparater i fôr til visse akvatiske dyr, da det er tungt løselig i vann. Det er ikke satt grenser for innhold i fôr, men det er viktig å tilpasse tilsetningen til fiskens behov for svovelholdige aminosyrer og innholdet av dem i fullfôrblandinger.

Rettsakten er fastsatt i EU i samsvar med vedtak i EU-Kommisjonens faste komite for planter, dyr, næringsmidler og fôr, seksjon forvarer. Godkjenningen har varighet til 9. september 2025.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Rettsakten medfører endringer i forskrift 12. april 2005 nr. 319 om tilsetningsstoffer til bruk i forvarer (førtilsetningsstoff-forskriften).

Økonomiske og administrative konsekvenser

Rettsakten får ingen konsekvenser for Mattilsynets tilsynsaktivitet. For oppdrettsnæringen vil det være positivt med aminosyretilsetning i fôret, som er tungt løselig i vann. Tilgjengelighetstida for aminosyren vil bli lengre, og opptaket hos fisken kan forbedres. Om fôrprodusentene vil ta det nye preparatet i bruk, vil være avhengig av praktiske og økonomiske forhold ved den enkelte virksomheten og hva kundene etterspør.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av *Spesialutvalget for matområdet*, der Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Finansdepartementet, Klima- og miljøverndepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32015R1415 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/1415 av 20. august 2015 om godkjenningen av astaxanthin som førtilsetningsstoff til fisk, krepsdyr og akvariefisk

Sammendrag av innhold

Denne rettsakten følger hurtigprosedyren.

Rettsakten gjelder re-godkjenning av astaxanthin som førtilsetningsstoff til fisk, krepsdyr og akvariefisk. Preparatet er kjemisk framstilt og klassifisert i kategorien "Sensoriske tilsetningsstoffer" og den funksjonelle gruppen "Fargestoffer ii)"; stoffer som gitt i fôr setter farge på husdyrprodukter. Det er satt grenseverdier for største tillatte innhold av preparatet i fôr. Den er 100 mg/kg fullfôr til alle dyreartene. I fôrblandinger der det tilsettes canthaxanthin eller andre karotenoider samtidig med astaxanthin, skal ikke det samlede innholdet av dem overstige 80 mg/kg fullfôr. European Food safety Authority, EFSA, har vurdert re-godkjenning. De finner at preparatet er trygt i bruk på de omsøkte betingelsene. Astaxanthin har evne til å sette farge på fiskekjøtt, overhuden hos krepsdyr og skinnen hos akvariefisk.

Siden preparatet ikke er endret siden opprinnelig godkjenning, er det gitt en overgangsperiode. I den kan lagervare av preparatet, og premiks og fôrblandinger der det inngår, produsert etter tidligere

regelverk, på visse betingelser brukes opp. Perioden er 6 måneder for preparatet og premiks, 12 måneder for fôrblandinger til fisk og krepsdyr og 24 måneder for fôr til akvariefisk. Rettsakten er fastsatt i EU i samsvar med vedtak i EU-kommisjonens faste komite for planter, dyr, næringsmidler og fôr, seksjon fôrvarer. Godkjenningen har varighet til 10. september 2025.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Rettsakten medfører endringer i forskrift 12. april 2005 nr. 319, om tilsetningsstoffer til bruk i fôrvarer (fôrtilsetningsstoff-forskriften).

Økonomiske og administrative konsekvenser

Rettsakten får ingen konsekvenser for Mattilsynets tilsynsaktivitet. Fôrindustrien kan fortsette å bruke preparatet på samme måte som før, og med overgangsordningen som er gitt, kan også lagervare brukes opp på visse betingelser.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av *Spesialutvalget for matområdet*, der Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Finansdepartementet, Klima- og miljøverndepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

-NÆRINGS- OG FISKERIDEPARTEMENTET/HELSE- OG OMSORGSDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING

Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold

Kapittel I Veterinære forhold

32015R2285 Kommisjonsforordning (EU) 2015/2285 av 8 desember 2015 som endrer vedlegg II i europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 854/2004 som fastsetter særlige regler for gjennomføringen av offentlig kontroll av produkter av animalsk opprinnelse beregnet på konsum, når det gjelder bestemte regler for levende muslinger, pigghuder, sekkedyr og sjøsnegler og vedlegg I i forordning (EF) nr. 2073/2005 om mikrobiologiske kriterier for næringsmidler

Sammendrag av innhold

Denne rettsakten følger hurtigprosedyren.

Lenke til rettsakten: http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=uriserv:OJ.L_.2015.323.01.0002.01.ENG

Endringsrettsakten gjelder metoder for prøvetaking av E.coli i muslinger. E.coli benyttes her som indikator for fekal forurensing.

Rettsakten medfører endringer i vedlegg II kapittel II i forordning (EF) nr. 854/2004 (animaliekontrollforordningen) og i vedlegg I kapittel I i forordning (EF) nr. 2073/2005 (mikrobiologiske kriterier).

Forordning (EF) nr. 854/2004 omhandler særlige regler for gjennomføringen av offentlig kontroll av produkter av animalsk opprinnelse beregnet på konsum. Vedlegg II omhandler levende muslinger og på lignende måte levende pigghuder, levende kappedyr og levende sjøsnegler. Kapittel II omhandler offentlig kontroll av levende muslinger fra klassifiserte produksjonsområder.

Forordning (EF) nr. 2073/2005 omhandler mikrobiologiske kriterier for næringsmidler. Vedlegg I kapittel I omhandler kriterier for næringsmiddeltrygghet, hvor punkt 1.25 angår E.coli og levende muslinger, pigghuder, kappedyr og sjøsnegler.

Rettsakten medfører endring av prøvetakingsmetoden fra dagens 2-klasse-system til et 3-klasse-system, både for sluttproduktkontroll og for klassifisering av produksjonsområder. Codex Alimentarius er en samling av internasjonalt anerkjente standarder og retningslinjer relatert til mat, matproduksjon og mattrygghet, utarbeidet i regi av FNs felles FAO/WHO «Food Standards Programme». Codex Alimentarius har også et 3-klasesystem i punkt 1.6 i «STANDARD FOR LIVE AND RAW BIVALVE MOLLUSCS CODEX STAN 292-2008», men dette gjelder kun for sluttproduktkontroll, jfr. <http://www.codexalimentarius.org/committees-and-task-forces/en/?provide=committeeDetail&idList=17>.

Endringen innebærer at det for A-klassifisering av et produksjonsområde og for sluttproduktkontroller gjelder følgende: 20 prosent av prøvene kan ha et E.coli innhold på mellom 230 og 700 MPN /100 gram kjøtt og kappevann (skjellmat), mens 80 prosent av prøvene fortsatt må være under 230 MPN / 100 gram skjellmat.

Formålet med endringen er å tilpasse regelverket slik at det blir mer i overensstemmelse med gjeldende praksis, samt at EUs regelverk harmoniserer bedre med Codex Alimentarius. Endringen er tatt inn i forordning (EF) nr. 2073/2005, for så vidt gjelder sluttprodukt. Videre er endringen for produksjonsområdene tatt inn i forordning (EF) nr. 854/2004. Den enkelte kompetente myndighet kan selv bestemme innenfor hvilken periode prøvene skal tas.

Ikrafttredelse er satt til den tredje dagen etter publisering (dvs 12.desember 2015) og rettsakten skal gjelde i EU fra 1. januar 2017.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Rettsakten vil medføre endring i forskrift 22.desember 2008 nr. 1623 om næringsmiddelhygiene (næringsmiddelhygieneforskriften) og forskrift 22.desember 2008 nr. 1622 om særlige regler for gjennomføringen av offentlig kontroll av produkter av animalsk opprinnelse beregnet på konsum (animaliekontrollforskriften).

Økonomiske og administrative konsekvenser

Mattilsynet kan ikke se at gjennomføring av rettsakten i norsk rett vil kunne medføre økonomiske, administrative eller andre konsekvenser av betydning, verken for norske virksomheter, myndighetene eller samfunnet for øvrig.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av *Spesialutvalget for matområdet*, der Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Finansdepartementet, Klima- og miljøverndepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32015R2295 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/2295 av 9.desember 2015 om endring av forordning (EF) nr. 2074/2005 hva gjelder lister over godkjente næringsmiddelvirksomheter

Sammendrag av innhold

Rettsakten har et hoveddokument og et annex, og omhandler listeføring i EUS felles database, TRACES (Trade Control and Expert System), over godkjente virksomheter som produserer næringsmidler. Listeføringen i TRACES er frivillig og kommer i tillegg til dagens ordning hvor Kommisjonen har en nettside med oversikt over lenker til nasjonale lister.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Rettsakten krever endring i Forskrift 22. desember 2008 nr. 1624 om særlige hygieneregler for næringsmidler av animalsk opprinnelse (animaliehygieneforskriften), forordning (EF) nr 2074/2005, vedlegg V. Ettersom rettsakten retter utelukkende mot myndighetene vil den ikke bli hørt.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Rettsakten medfører ikke økonomiske eller administrative konsekvenser utover de tekniske ved eventuelt å publisere listene i Traces.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av *Spesialutvalget for matområdet*, der Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Finansdepartementet, Klima- og miljøverndepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

**-NÆRINGS- OG FISKERIDEPARTEMENTET/HELSE- OG
OMSORGSDEPARTEMENTET/LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET**

RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING

Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold

Kapittel I Veterinære forhold

32015D1997 Kommisjonens gjennomføringsbeslutning (EU) 2015/1997 av 5. november 2015 om endring av vedtak 2009/821/EF når det gjelder lister over veterinære grensekontrollstasjoner og veterinære enheter i TRACES

Sammendrag av innhold

Grunnrettsakten, vedtak 2009/821/EF, stiller opp regler om at produkter av animalsk opprinnelse og levende dyr, som importeres til EU fra tredjestater, skal kontrolleres på en veterinær grensekontrollstasjon. De veterinære grensekontrollstasjonene må oppfylle bestemte krav til utforming, utrusting og personell for å kunne godkjennes av Kommisjonen. Alle de godkjente veterinære grensekontrollstasjonene tas inn i vedtak 2009/821/EF vedlegg I. I tillegg lister vedlegg I i rettsakten opp hvilke animalske produkter eller levende dyr som de forskjellige veterinære grensekontrollstasjonene er godkjent til å kontrollere. Rettsakten, beslutning (EU) 2015/1997, endrer opplistingen i vedtak 2009/821/EF vedlegg I om godkjente grensekontrollstasjoner og hvilke produkter/dyr de kan ta i mot.

Beslutning (EU) 2015/1997 gjør følgende endringer i vedtak 2009/821/EF vedlegg I:

Belgia:

- ny grensekontrollstasjon ved Brussels South Charleroi Airport (lufthavn) legges til i listen for Belgia

Spania:

- endringer i produktkategoriene som grensekontrollstasjonene ved À Coruña-Laxe (havn) og

- Vilagarcía-Ribeira-Caramiñal (havn) er godkjente for å kontrollere

- ny grensekontrollstasjon ved A Pobra-Ribeira (havn) legges til i listen for Spania

Frankrike:

- endringer i produktkategoriene som grensekontrollstasjonen ved Roissy Charles-de-Gaulle (lufthavn) er godkjent for å kontrollere

Italia:

- ny grensekontrollstasjon ved Cagliari (havn) legges til i listen for Italia

- endringer i produktkategoriene som grensekontrollstasjonen ved Salerno (havn) er godkjent for å kontrollere

- grensekontrollstasjonene ved Milano-Linate (lufthavn) og Verona (lufthavn) er fjernet

Litauen:

- grensekontrollstasjonen ved Pagėgiai (jernbane) er fjernet

Nederland:

- endring i produktkategoriene som grensekontrollstasjonene ved Amsterdam (lufthavn) og

- Amsterdam (havn) er godkjente for å kontrollere

Storbritannia:

- endringer i produktkategoriene som grensekontrollstasjonene ved Falmouth (havn) og Heathrow (lufthavn) er godkjente for å kontrollere

Rettsakten endrer også oppføringene over de sentrale, regionale og lokale veterinærenhetene for medlemslandene i TRACES (TRAdE Control and Expert System) som fremgår av vedtak 2009/821/EF vedlegg II.

De veterinære enhetene er utpekt til å tilrettelegge for og bruke TRACES, en internettbasert database som brukes til utveksling av informasjon i forbindelse med samhandel og import av animalske produkter og levende dyr mellom medlemsstatenes veterinærmyndigheter og næringsaktører.

Vedlegg II er endret for oppføringene av veterinærenhetene for Italia.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Rettsakten medfører ikke behov for endring i norsk regelverk.

Informasjon om endringer som følge av rettsakten er videreformidlet til de norske veterinære grensekontrollstasjonene. De veterinære grensekontrollstasjonene i Norge godkjennes av ESA (EFTAs overvåkningsorgan) og fremgår av en egen liste.

Listen publiseres her: http://ec.europa.eu/food/animal/bips/approved_bips_en.htm.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Rettsakten får ingen økonomiske eller administrative konsekvenser, da den kun inneholder informasjon om hvilke grensekontrollstasjoner som finnes og hvilke produkter de kan ta i mot.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av *Spesialutvalget for matområdet*, der Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Finansdepartementet, Klima- og miljøverndepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

-NÆRINGS- OG FISKERIDEPARTEMENTET/LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg I Veterinære og plantesanitære forhold

Kapittel II Forvarer

32015R1416 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/1416 av 20. august 2015 om godkjenningen av natriumbisulfat som førtilsetningsstoff til alle dyrearter

Sammendrag av innhold

Denne rettsakten følger hurtigprosedyren.

Rettsakten gjelder søknad om re-godkjenning av natriumbisulfat som førtilsetningsstoff med to funksjoner: 1) Konserveringsmiddel i fôr til alle dyrearter og 2) Syreregulator i fôr til matproduserende dyr. Begge er funksjonelle grupper i kategorien Teknologiske tilsetningsstoffer, og preparatet er kjemisk framstilt. Aktivt stoff skal utgjøre >95,2% av preparatet. Som konserveringsmiddel er det satt grenser for største tillatte innhold på 20 g/kg fullfôr til katt, 10 g/kg fullfôr til mink og 4 g/kg fullfôr til alle andre dyrearter. Som syrerregulator er grenseverdien 4 g/kg fullfôr til alle dyrearter med unntak av katt, mink og andre ikke-matproduserende dyr. Uansett klassifisering og formål, er det presisert at om det brukes ulike kilder for natriumbisulfat samtidig, skal ikke innholdet av dem tilsammen overstige grensen for størsteinhold i fullfôr. European Food Safety Authority, EFSA, har vurdert re-godkjenningssøknaden og fant at preparatet er trygt i bruk, når grensene for størsteinhold overholdes. Det har ønsket effekt både som konserveringsmiddel og syrerregulator i fôr til dyreartene det er godkjent til.

Det ble også søkt om re-godkjenning av natriumbisulfat som ensileringsmiddel. Ensileringseffekten viste seg imidlertid å være svært begrenset, så den anvendelsen ble ikke re-godkjent.

Rettsakten er fastsatt i EU i samsvar med vedtak i EU-kommisjonens faste komite for planter, dyr, næringsmidler og fôr, seksjon fôrvarer. Godkjenningen har varighet til 10. september 2025.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Rettsakten medfører endringer i forskrift 12. april 2005 nr. 319 om tilsetningsstoffer til bruk i fôrvarer, førtilsetningsstoff-forskriften.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Rettsakten får ingen konsekvenser for Mattilsynets tilsynsaktivitet. Siden dette er en re-godkjenning, vil preparatene kunne benyttes på samme måte som syrerregulator og konserveringsmiddel. Bruken som ensileringsmiddel vil ikke lenger være godkjent, da ensileringseffekten er for dårlig. Det er mange andre godkjente ensileringsmidler som kan erstatte natriumbisulfat.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten har vært vurdert av Spesialutvalget for matområdet, der Landbruks- og matdepartementet, Nærings- og fiskeridepartementet, Helse- og omsorgsdepartementet, Finansdepartementet, Klima- og miljøverndepartementet, Utenriksdepartementet og Mattilsynet er representert. Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

-OLJE- OG ENERGIDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg II Tekniske forskrifter, standarder, prøving og sertifisering

Kapittel IV Husholdningsapparater

32015R1095 KOMMISJONSFORORDNING (EU) 2015/1095 av 5. mai 2015 om gjennomføring av europaparlaments- og rådsdirektiv 2009/125/EF når det gjelder krav til miljøvennlig utforming av kjøleskap og fryseskap til yrkesbruk, blåsekjølere, kondenseringsaggregater og væskekjøleaggregater for prosesskjøling

Sammendrag av innhold

Kommisjonsforordning nr 2015/1095 om økodesignkrav til kjøleskap og fryseskap til yrkesbruk, blåsekjølere/frysere, væskekjølere til prosesskjøling og kondenseringsaggregater. Forordningen fastsetter krav til produktenes energieffektivitet og til medfølgende produktinformasjon. Regelverket ligger innenfor rammene av økodesigndirektivet (2009/125/EF). Økodesigndirektivet fastsetter minstekrav til produkters energieffektivitet i tillegg til andre krav til miljøaspekter og forbruk av ressurser (f.eks. vann). Det skjer gjennom forordninger som pålegger produsenter og importører i EØS å kun bringe produkter i omsetning som lever opp til kravene. Produkter som tilfredsstiller kravene skal være CE-merket.

Produktene som omfattes av forordningen er:

Kjøleskap og fryseskap til yrkesbruk, f.eks. til storkjøkken (food service cabinets). Disse omfatter stående skap med dør(er), kjølebord og mindre kjøleskap som kan stå under et bord (undercounters)
Blåsekjølere (blast chillers)

Væskekjølere for prosesskjøling (process chillers)

Kondenseringsaggregater (condensing units)

I Norge er det mange storkjøkkenkjøleskap og -frysere, mange små kjølerom og mange kondenseringsaggregater. Det er antakelig også et større antall væskekjølere for prosesskjøling, selv om de fleste væskekjølere trolig benyttes til luftkondisjonering av store bygninger og hører under en annen produktgruppe (klimaanlegg > 12 kW og ventilasjonssystemer). Det er også et større antall blåsekjølere til rask nedkjøling av matvarer (f.eks. i cateringkjøkken). Forslagene ventes å få liten betydning for norske produsenter. Brukere av utstyr vil merke reguleringene i form av økt pris på de fleste produktene. Livsløpskostnadene vil likevel gå ned som følge av lavere energikostnader. Kjøleaggregater for kjøling av sjøvann om bord i fiskebåter og kjøleaggregater for varmegjenvinning ved produksjon av smolt er typiske norske produkter. Driftsforhold og andre forutsetninger avviker såpass mye fra ordinære prosesskjølere at disse logisk sett faller utenfor reguleringene. Norge sendte inn en posisjon i forkant av møtet i forskriftskomiteen der vi ba om at unntak for de nevnte produkter skulle presiseres eksplisitt i forordningen. Dette ble delvis tatt hensyn til i artikkel 1 pkt 3 c) i forordningen. En eventuell uklarhet i tolkning vil angå alle nasjoners fiskeriflåte og NVEs eksterne kjøletekniske ekspert vurderer at det ikke foreligger grunnlag for å kreve tilpasningstekst. Forordningen vil medføre at en rekke ineffektive modeller av produktene fases ut av markedet. Det antas at de fleste apparater importeres til Norge. Forslagene vurderes ikke å få større betydning for Norge i forhold til andre europeiske land. Det stilles forøvrig krav om energimerking av kjøle- og fryseskap til yrkesbruk i energimerkeforordningen 2015/1094. Denne forordningen er allerede gjennomført i energimerkeforskriften for produkter.

Økodesignkrav til de ulike typer av produkter:

Det stilles krav om produktenes energieffektivitet og krav om produktinformasjon. Første virkningsdato for krav er 1. juli 2016. Deretter skjerpes kravene trinnvis utover i tid ved tidspunktene (noe ulikhet mellom de ulike produkttypene): 1.1.2018, 1.7.2018 og 1.7.2019.

Merknader

Hovedrettsakten - direktiv 2009/125/EF (økodesigndirektiv II) - er hjemlet i *Traktat om den Europeiske Union (TEU)*, EU-traktatens artikkel 95.

Gjeldende norsk lovgivning på området er LOV 1976-06-11 nr 79: Lov om kontroll med produkter og forbrukertjenester (produktkontrollloven) med underliggende forskrift 2011.02.23 nr 0190: Forskrift om miljøvennlig utforming av energirelaterte produkter (økodesignforskriften).

Økodesigndirektiv II (direktiv 2009/125/EF) ble innlemmet i EØS-avtalen i 1.7.2011 ved EØS-komite-beslutning nr. 67/2011 og er gjennomført i norsk rett gjennom forskrift 23. februar nr 190 om miljøvennlig utforming av energirelaterte produkter som trådte i kraft 1. mars 2011.

Gjennomføring av kommisjonsforordning nr. 2015/1095 vil skje gjennom endringer i økodesignforskriften.

Gjennomføringen av stadig flere økodesignforordninger vil ha økonomiske og administrative konsekvenser for Norge. Konsekvensen består i økt behov for administrative og økonomiske ressurser grunnet nye forpliktelser forbundet med tilsyn og informasjon om regelverk (indirekte utgifter).

Det antas at nye krav til produktutformingen kan medføre økte kostnader for produsenter grunnet eventuell omlegging av produksjonsmetoder for å tilfredsstille de nye produktkravene.

Rettsakten krever forskriftsendring som vurderes å ikke gripe vesentlig inn i norsk handlefrihet og kan derfor grupperes i gruppe 2.

Sakkyndige instansers merknader

b) EØS-relevant og akseptabel

Rettsakten er vurdert av spesialutvalget for energi, der berørte departementer er representert.

Spesialutvalget fant rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

Forslaget har hittil vært på fem nasjonale høringer 13.12.2011, 19.06.2012, 27.02.2013, 04.02.2014

og 14.04.2014. Høringsinnspillene har dreid seg om bruken av kjølemidler, ønske om å skjerpe kravene til kjøle-fryserom og at kravene for kondenseringsaggregater kun gjøres gjeldende for standardiserte serieproduserte aggregater. NVE mottok ingen høringsinnspill i forbindelse med de to siste høringene (utkastene til WTO og forskriftskomiteen) under regelverksutformingen. NVE har også avholdt høring av den vedtatte forordningen i forbindelse med gjennomføring av forordningen ved forskriftsendring (høring om endring av økodesignforskriften). I den forbindelse mottok NVE heller ingen høringsuttalelser som berørte forordning 2015/1095.

Både Norge og Danmark har kommentert at det bør stilles krav om opplysning om det globale oppvarmingspotensialet (GWP-verdien) for kjølemidlene som produktene anvender. EU-Kommisjonen har imøtekommet dette for kjøleskap og fryseskap til yrkesbruk og blåsekjølere, men ikke for kondenseringsaggregater og væskekjølere.

-SAMFERDSELSDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg XI Elektronisk kommunikasjon, audiovisuelle tjenester og informasjonsnettjenester

32014D0702 Kommisjonens gjennomføringsbeslutning 2014/702/EU av 7. oktober 2014 om endring av vedtak 2007/131/EF om å muliggjøre harmonisert bruk i Fellesskapet av frekvensressurser til utstyr som benytter ultrabredbåndsteknologi

Sammendrag av innhold

Kommisjonens gjennomføringsbeslutning 2014/702/EU (heretter 2. endring av UWB-beslutningen) endrer UWB-beslutningen (2007/131/EC) som også ble endret ved beslutning 2009/343/EC. UWB-beslutningen harmoniserer tekniske vilkår for radioutstyr som benytter ultrabredbåndsteknologi (UWB) i Fellesskapet.

UWB-beslutningen sikrer således et helhetlig marked for ultrabredbåndssystemer med betydelige stordriftsfordeler og fordeler for forbrukerne. Den 2. endringen av UWB-beslutningen er et resultat av CEPTs svar på det femte mandatet om ultrabredbåndsteknologi, CEPT rapport 45, godkjent av ECC 21. juni 2013. I CEPT rapport 45 anbefalte CEPT Kommisjonen å følge en mer strømlinje formet tilnærming til etterfølgende endringer av UWB-beslutningen, der det tas hensyn til avhjelpende tekniske tiltak med alle relevante parametre i europeiske standarder utarbeidet av ETSI. Endringene i 2007/131/EC skjer i hovedsak ved at vedlegget til UWB-beslutningen erstattes med et nytt vedlegg.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Det rettslige grunnlaget for gjennomføringsbeslutningen av 7. oktober 2014 er artikkel 114 i "Treaty on the Functioning of the European Union" (TFEU) (Den europeiske unions funksjonsmåte), EU-Parlamentets og Rådets beslutning 2002/676/EF (radiospektrumvedtaket) og Kommisjonsbeslutning 2007/131/EC (UWB-beslutningen).

Gjeldende norsk regelverk på området fremgår av ekomloven § 6-2, jf. forskrift 19. januar 2012 nr. 77 om generelle tillatelser til bruk av frekvenser (fribruksforskriften) kapittel X om ultrabredbånd. Når det gjelder håndhevelse av bestemmelsene tas det også hensyn til forpliktelser etter internasjonale overenskomster som Norge har sluttet seg til, herunder forpliktelser etter EØS-avtalen.

Rettsakten er i tråd med norsk frekvensforvaltning der en er positiv til å gi tillatelser til bruk av frekvenser gjennom forskrift, for slik å la brukerne få tilgang til frekvenser uten å måtte søke om individuell tillatelse.

Gjeldende norsk rett anses å være i overensstemmelse med hovedinnholdet i den 2. endringen av UWB-beslutningen. Det materielle innholdet i rettsakten ble innarbeidet i norsk rett allerede ved endringene i fribruksforskriften i juni 2014. Det gjenstår kun et frekvensbånd for bruk av UWB-utstyr i luftfartøy, 6,0-8,5 GHz, som ikke ble tatt inn i ny § 35a i fribruksforskriften ved revisjonen i 2014. Bakgrunnen for dette var at det gjennom høringsinnspill fra Telenor i forbindelse med revisjonen, kom frem at bruk av UWB-utstyr om bord på fly ville interferere med Telenors radiolinjer i områdene på og rundt flyplasser. Ifølge Telenor gjaldt dette frekvensbåndene 5,9-7,1 GHz og 7,9-8,5 GHz. Nasjonal kommunikasjonsmyndighet har etter dette vært i tett dialog med Telenor og samtidig sørget for at den relevante arbeidsgruppen i CEPT på dette området, SE24, ble tildelt et nytt Work Item for å gjenoppta studiene beskrevet i ECC rapport 175 som ligger til grunn for de nye reglene om bruk av UWB om bord på luftfartøy. Det fremgår av ECC rapport 175 at "...the probability to have fixed services crossing airport areas should be in practice very low, altitude limitations in airport areas may not be relevant.". Denne situasjonen antok man at ikke var gjeldende for Norges vedkommende, der bruken og tettheten av radiolinjer på norske flyplasser tvert i mot er ganske stor. Norge fikk etterhvert støtte fra Østerrike, Danmark, Finland, Irland og Slovenia slik at det ble igangsatt studier omkring dette.

Studien ble sluttført høsten 2015 og har munnet ut i et draft ECC Report 251 som er et forslag til amendement til ECC Report 175. Utkastet til rapport konkluderer med at grensen for et brudd på en radiolinje går ved 10 sekunder (skille mellom «unavailability» og «performance degradation»), og forstyrrelsene i de nevnte sakene er kun millisekunder. Det er derfor ikke ansett å være stor fare for

interferens slik man initielt var bekymret for. Utkastet til rapport er for tiden på høring med høringsfrist 30. mars 2016. Rapporten vil bli behandlet på møte i WGSE (Working Group Spectrum Engineering innen CEPT) den 25. til 29. april 2016, hvor rapporten deretter sendes ECC (Electronic Communications Committee innen CEPT) for endelig behandling.

Rettsakten faller inn i Gruppe 2 (rettsakter som krever forskriftsendring som ikke griper vesentlig inn i norsk handlefrihet).

Økonomiske og administrative konsekvenser

Rettsakten forventes ikke å få administrative eller økonomiske konsekvenser av betydning for offentlige aktører i Norge. I lys av ovennevnte rapport som for tiden er på høring, forventes rettsakten heller ikke å få konsekvenser av betydning for private aktører i Norge. Beslutningen for øvrig vil ikke ha økonomiske eller administrative konsekvenser for private aktører.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten ble behandlet og godkjent for innlemming i EØS-avtalen i Spesialutvalget for kommunikasjoner, hvor relevante departement er representert, ved skriftlig prosedyre i perioden 20. november - 27. november 2014. Rettsakten anses å være EØS-relevant og akseptabel

Vedlegg XIII. Transport

Kapittel VI. Sivil luftfart

32015D8005 og

32015R1998 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/1998 av 5. november 2015 om fastsettelse av detaljerte tiltak for implementering av felles bestemmelser om sikkerhet i sivil luftfart og Kommisjonens gjennomføringsbeslutning C(2015) 8005 av 16.11.2015 om fastsettelse av de detaljerte tiltak for implementering av felles bestemmelser om sikkerhet i sivil luftfart som inneholder informasjon som nevnt i forordning (EF) nr. 300/2008 artikkel 18 punkt a

Sammendrag av innhold

Europaparlaments- og Rådsforordning (EF) nr. 300/2008 etablerer felles bestemmelser om sikkerhet i sivil luftfart. På securityområdet er de detaljerte tiltakene for gjennomføring av felles grunnleggende standarder for luftfartssikkerhet fastsatt i kommisjonsforordning (EU) nr. 185/2010 og i kommisjonsbeslutning 2010/774/EU. Kommisjonsbeslutning 2010/774/EU inneholder den konfidensielle delen av de detaljerte gjennomføringsbestemmelsene i securityregelverket. Med jevn mellomrom er det behov for endring og klargjøring av securityregelverket. Etter at kommisjonsforordning (EU) nr. 185/2010 og kommisjonsbeslutning 2010/774/EU trådte i kraft har rettsaktene blitt endret 20 ganger. For å sikre klarhet og forutsigbarhet skal rettsaktene oppheves og nye, konsoliderte versjoner av rettsaktene og deres endringsrettsakter skal gjelde. Gjennomføringsforordning (EU) 2015/1998 og gjennomføringsbeslutning C(2015)8005 har blitt vedtatt, og de skal tre i kraft i EU den 1.2.2015. De nye rettsaktene inneholder i stor grad de samme reglene som forordning (EU) nr. 185/2010 og beslutning 2010/774/EU og deres endringsrettsakter i tillegg språklige forbedringer, oppdatering av regelverket mht. utgåtte datoer og noen regelendringer der det er behov. Endringene vil gjøre det lettere for myndigheter og aktører å finne frem i regelverket. Nedenfor vil et utvalg av de materielle endringene gjennomgås. Luftfartstilsynet gjør oppmerksom på at det er gjort omnummereringer av noen punkter i både forordningen og beslutningen.

Ny forordning medfører blant annet endringer i forordningens kapittel 1, 4, 6, 8, 9, 11 og 12. Disse kapitlene omhandler sikkerhet ved lufthavner, passasjerer og håndbagasje, frakt og post, forsyninger til flygingen, forsyninger til lufthavner, ansettelse og opplæring av personale og sikkerhetsutstyr. I kapittel 1 er det en endring av punkt 1.2.2.5, som sier at adgangspunkter til sikkerhetsbegrenset område kan kontrolleres ved bruk av et elektronisk system som begrenser adgangen til en person om gangen. I følge rettsakten kan vedkommende myndighet bestemme at kravet til en person om gangen, ikke skal gjelde for adgangspunkter som kun brukes av politi. Dersom dette skal tas i bruk, må det

forskriftsfestes av Luftfartstilsynet i den norske gjennomføringsforskriften. Dette er foreløpig ikke gjort. Videre har det blitt gjort omrokeringer under punkt 1.6

Som følge av teknologiutvikling har det kommet nye regler i kapittel 4 og 12 angående auto clear software (ACS), shoe metal detection-utstyr (SMD) og threat image projection (TIP).

ACS skal kunne vurdere bilder produsert av røntgen- eller EDS-utstyr for å fastslå om de kan inneholde trusselementer og bør være i stand til å klarere bilder som ikke inneholder et trusselement, mens SMD-utstyret skal være i stand til å oppdage og indikere ved hjelp av en alarm spesifiserte metalliske gjenstander. Når det gjelder TIP så er trusselbildene nå delt opp i to alternative kategorier, virtuelle kombinert trusselbilder (CTI) og fiktive trusselbilder (FTI). Bruken av denne teknologien er foreløpig et alternativ i henhold til regelverket. Detaljene angående ytelseskravene til teknologien følger av den hemmelige beslutningen og vil derfor ikke kommenteres nærmere.

Endringen i 6.8.4.1 b forklarer hva en valideringsrapport fra sikkerhetsgodkjente fraktleverandører og kjente avsendere fra tredjeland skal inneholde. Endringene i punkt 8.1.1.2 og 9.1.1.3 medfører ikke materielle endringer. Punkt 9.1.1.4 foreslås slettet da kravet dekkes av ordlyden i 9.1.1.3.

Kapittel 11 handler om ansettelse og opplæring av personale. Under dette kapittelet er det gjennomført flere endringer som skal forbedre denne delen av regelverket. For det første så er det lagt til en definisjon av begrepet *kompetanse*. Når regelverket bruker begrepet kompetanse, skal det forstås som at vedkommende skal kunne demonstrere egnet kunnskap og ferdigheter. Dersom kompetanse som ikke er spesifikk for security innenfor luftfart har blitt tilegnet på annen måte enn det som følger av forordningen, kan denne kompetansen tas hensyn til ved vurdering av behovet for opplæring. Når en person har fått opplæring og kompetanse etter punkt 11.2, så trenger opplæringen kun å gjentas når det er behov for videreopplæring.

I punkt 11.2.3.6 og 11.2.3.7 er det lagt til flere kompetansekrav til opplæringen i de tilfeller hvor personen som skal gjennomføre opplæringen innehar id-kort til lufthavn. I tillegg trenger ikke instruktører, jf. punkt 11.5, opplæring etter punkt 11.2.7.

Personer som betjener røntgen- eller EDS-utstyr skal etter punkt 11.4.1 gjennomgå videreopplæring som består av opplæring og prøving i bildegjenkjenning. Dersom opplæringen skjer i form av opplæringskurs og/eller datamaskinbasert opplæring, skal personen gjennomgå opplæring og prøving i bildegjenkjenning i minst seks timer hver sjette måned. Det er nå et alternativ til hvordan denne opplæringen kan gjennomføres som bla. angår bruk av TIP-bilder som vedkommende ofte har tatt feil av. Punkt 11.4.3 er også endret slik at personer som referert til i 11.4.2 skal gjennomgå periodisk trening med en frekvens som er tilstrekkelig for å sikre at kompetansen blir opprettholdt og som er i tråd med utviklingen innenfor security.

I forordningens kapittel 11 er det et eget punkt som angår de kvalifikasjonene som kreves av instruktører. Endringen innebærer en opprydding av hele punkt 11.5, men materielt sett videreføres mange av de samme reglene.

I ny 11.5.1 er minstekravet til instruktørene opplistet. En instruktør skal ha bestått en bakgrunnssjekk i henhold til 11.1.3 og 11.1.5, inneha kompetanse innenfor instruksjonsteknikk, ha kunnskap om arbeidsmiljø i det relevante feltet for luftfartssecurity og kompetanse innenfor securityelementene som personen skal gi opplæring i. Sertifisering skal minst gjelde for de instruktørene som er autorisert til å gi opplæring i punkt 11.2.3.1 - 11.2.3.5, 11.2.4 (med noen forbehold) og 11.2.5. Luftfartstilsynet skal opprettholde eller ha tilgang til lister over instruktører som gir opplæring i Norge. Dersom en instruktør ikke består en bakgrunnssjekk, kan Luftfartstilsynet tilbakekalle godkjenningen av kurset eller påse at instruktøren blir suspendert eller fjernet fra listen over instruktører. Luftfartstilsynet skal spesifisere overfor instruktøren hvordan vedkommende kan få godkjent kurs, fjerne suspensjonen eller bli tatt med på listen over instruktører igjen. Videre skal kompetanse som er skaffet av en instruktør i et EU-medlemsland godkjennes av et annet medlemsland.

Ny gjennomføringsbeslutning medfører materielle endringer i beslutningens kapittel 1, 3, 4, 5, 6 og 12. Disse endringene er en del av det konfidensielle regelverket og vil derfor ikke bli publisert eller kommentert.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Ny gjennomføringsforordning (EU) 2015/1998 og gjennomføringsbeslutning C(2015)8005 er gitt med hjemmel i forordning 300/2008, som igjen har hjemmel i TFEU artikkel 100. Rettsaktene vil bli gjennomført i norsk rett ved en endring av forskrift 1. mars 2011 nr. 214 om forebyggelse av anslag mot sikkerheten i luftfarten mv.(securityforskriften), og tilhører gruppe 2.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Endringene vil medføre administrative konsekvenser i en kortere periode for norske aktører og norske myndigheter ettersom alle henvisninger til forordning (EU) nr. 185/2010 og beslutning 2010/774/EU må oppdateres. Bruk av den nye teknologien nevnt i kapittel 4 og 12 er foreløpig alternativer i henhold til regelverket og vil derfor kun medføre økonomiske konsekvenser dersom en aktør velger å gå til innkjøp av/benytte seg av disse mulighetene.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsaktene har vært på nasjonal høring. Ingen av høringsinstansene hadde merknader til høringsforslaget. Samferdselsdepartementet vurderer rettsaktene til å være EØS-relevante og akseptable.

32015R2426 Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/2426 av 18. desember 2015 som endrer forordning (EU) 2015/1998 med hensyn til tredjeland som anses for å anvende sikkerhetsstandarter som tilsvarer de felles grunnleggende bestemmelser om sikkerhet i sivil luftfart

Sammendrag av innhold

Europaparlaments- og Rådsforordning (EF) nr. 300/2008 etablerer felles bestemmelser om sikkerhet i sivil luftfart. Disse reglene blir supplert i kommisjonsforordning (EF) nr. 272/2009. Videre er de detaljerte tiltakene for gjennomføring av felles grunnleggende standarder for luftfartssikkerhet fastsatt i kommisjonsforordning (EU) nr. 185/2010 og i kommisjonsbeslutning 2010/774/EU.

Kommisjonsbeslutning 2010/774/EU inneholder den konfidensielle delen av de detaljerte gjennomføringsbestemmelsene i securityregelverket.

Den 22. september ble ny forordning og beslutning som skal erstatte forordning (EU) nr. 185/2010 og beslutning 2010/774/EU stemt over i komitologikomiteen AVSEC (Regulatory Committee for Civil Aviation Security). For å sikre klarhet og forutsigbarhet skal rettsaktene oppheves og nye, konsoliderte versjoner av rettsaktene vedtas. Gjennomføringsforordning (EU) 2015/1998 og gjennomføringsbeslutning C(2015)8005 har blitt vedtatt, og de skal tre i kraft i EU den 1.2.2016. I hovedsak skjer det en konsolidering av tekstene (grunnet mange endringer siden vedtakelsen), samt noen språklige forbedringer, enkelte oppdateringer av utgåtte datoer og enkelte nye bestemmelser hvor det er identifisert behov for disse. Se eget EØS-notat om disse nye, konsoliderte rettsaktene. I forordning 2015/1998 kapittel 3, 4, 5 og 6 foreligger det lister over tredjeland som anerkjennes for å anvende sikkerhetsstandarter som er tilsvarende de felles grunnleggende standardene som forordning 272/2009 etablerer. Tillegg 3-B, 4-B, 5-A, og 6-F i forordningen omhandler henholdsvis anerkjennelse av sikkerhetsstandarter for sikkerhet knyttet til luftfartøy, passasjerer og håndbagasje, innsjekket bagasje og frakt og post. Kommisjonens gjennomføringsforordning (EU) 2015/2426 vil endre forordning 2015/1998 på disse punktene.

Kommisjonen har funnet at Canada og Montenegro oppfyller kravene i kommisjonsforordning 272/2009 del E, som omhandler kriterier for anerkjennelse av likeverdighet vedrørende sikkerhetsstandarter i tredjeland. Forordning 2015/2426 endrer dermed forordning 2015/1998 slik at tillegg 3-B, 4-B og 5-A også omfatter Canada og tillegg 3-B, 4-B, 5-A, og 6-F omfatter Montenegro. Gjennom den nye endringsrettsakten vil det kunne gjøres visse forenklinger av sikkerhetstiltakene for flyginger fra Canada og Montenegro til Europa.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Rettsakten er gitt med hjemmel i forordning 300/2008, som igjen har hjemmel i TFEU artikkel 100. Endringene vil bli gjennomført i norsk rett ved en endring av forskrift 1. mars 2011 nr. 214 om forebygging av anslag mot sikkerheten i luftfarten mv., og tilhører gruppe 2.

Økonomiske og administrative konsekvenser

Det foreligger per i dag sesongvis direkteflyging fra Montenegro til Norge, men ikke fra Canada til Norge. Endringen antas å ikke få negative økonomiske eller administrative konsekvenser for norske aktører eller norske myndigheter, da endringen medfører forenklinger av sikkerhetstiltakene for flyginger fra disse landene.

Sakkyndige instansers merknader

Forordning 2015/2426 ble sendt på høring 9.12.2015. Rettsakten er vurdert EØS-relevant og akseptabel.

32016R0004 Kommisjonsforordning (EU) 2016/4 av 5. januar 2016 som endrer Europaparlaments- og Rådsforordning (EF) nr. 216/2008 så langt det gjelder essensielle krav for beskyttelse av miljøet

Sammendrag av innhold

Kommisjonen vedtok 5. januar 2016 en ny kommisjonsforordning om endring av Europaparlaments- og Rådsforordning (EF) nr. 216/2008 (basisforordningen).

Endringene kommer som følge av en oppdatering av standarder og anbefalte praksiser fra ICAO (FNs luftfartoperasjon). ICAOs oppdatering omtales som CAEP/9. Gjennom oppdateringen sikres samsvar med de oppdaterte ICAO SARPs (Standards And Recommended Practices) om flystøy og flymotorutslipp. Formålet med endringene er således å opprettholde et ensartet nivå av miljøbeskyttelse i EU, så vel som like konkurransevilkår for alle aktører i luftfartsmarkedet. Endringen knytter seg til forordningens artikkel 6 nummer 1: referansen oppdateres til siste oppdatering av ICAO vedlegg (Annex) 16, bind I og II, hhv. endring 11-B og endring 8, begge per 1. januar 2015.

Endringene har sin bakgrunn i EASAs Opinion No 05/2014 og NPA 2014/15. Disse forslagene inneholdt forslag til endring av bestemmelser i forordning (EU) nr. 748/2012 om luftdyktighets- og miljøsertifisering for luftfartøyer mv. og sertifisering av design- og produksjonsorganisasjoner (sertifiseringsforordningen) samt en endring i forordning 216/2008. Kommisjonen vedtok 5. januar 2016 nye kommisjonsrettsakter.

Dette notatet omhandler den foreslåtte endringen i forordning 216/2008, mens det foreligger et eget EØS-notat om endringen til forordning 748/2012.

Merknader

Rettslige konsekvenser

Hjemmel for rettsakten er forordning (EF) nr. 216/2008 som igjen har hjemmel i TFEU (Treaty on the Functioning of the European Union) art. 100.

Rettsakten tilhører gruppe 2 (rettsakter som krever forskriftsendring som ikke griper vesentlig inn i norsk handlefrihet).

Den nye rettsakten vil kunne gjennomføres gjennom endring av forskrift 26. mars 2013 nr. 219 om felleseuropeiske sikkerhetsregler for sivil luftfart og om etablering av et europeisk flysikkerhetsbyrå (EASA-forskriften).

Økonomiske og administrative konsekvenser

Rettsakten vil medføre begrensede administrative og økonomiske konsekvenser for Luftfartstilsynet. Luftfartstilsynet vil måtte oppdatere referanser i prosedyrer og maler, i hovedsak i tilknytning til endringen i forordning 748/2012, noe som er beregnet å ta 2-3 dagsverk. Rettsakten vil ikke få konsekvenser for andre norske myndigheter.

Rettsakten får for øvrig kun konsekvenser for produsenter av luftfartøy. Det er ingen slike produsenter i Norge. Rettsakten får derfor ingen direkte konsekvenser for norske operatører eller aktører.

Sakkyndige instansers merknader

Rettsakten følger hurtigprosedyren og behandles ikke i spesialutvalget for Transport. Luftfartstilsynet finner rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32016R0005 Kommisjonens forordning (EU) 2016/5 av 5. januar 2016 om endring av forordning (EU) nr. 748/2012 som angår implementering av vesentlige krav til miljøbeskyttelse (Opinion No 05/2014 som angår CAEP/9 endringer)

Sammendrag av innhold

EU Kommisjonen har vedtatt forordning (EU) 2016/5 av 5. januar 2016 om endring av forordning (EU) nr. 748/2012 som angår implementering av vesentlige krav til miljøbeskyttelse. Rettsakten har bakgrunn i Opinion No 05/2014 og EASA publiserte 12. desember 2014 Opinion nr. 05/2014, som en oppfølging av NPA 2014/15, som blant annet omhandlet endring av bestemmelser i forordning (EU) nr. 748/2012 av 3. august 2012 om luftdyktighets- og miljøsertifisering for luftfartøyer mv. og sertifisering av design- og produksjonsorganisasjoner (sertifiseringsforordningen). Dette EØS-notatet omhandler rettsakten til endring i forordning (EU) nr. 748/2012.

Rettsakten inkorporer CAEP/9 endringer i artikkel 6 i forordning (EF) nr 216/2008 og i Annex I (Part-21) vedlegg til kommisjonsforordning (EF) nr. 748/2012.

Rettsakten tar sikte på å sikre samsvar mellom det felleseuropeiske regelverket og de nyeste ICAO SARPs om flystøy og flymotorutslipp. Dette vil sørge for at et høyt ensartet nivå av miljøbeskyttelse i EU opprettholdes, i tillegg til at det vil gi like konkurransevilkår for alle aktører i luftfartsmarkedet. ICAO SARP ble godkjent av ICAO underkomite for Aviation Environmental Protection på det niende møtet i februar 2013 og vedtatt av ICAOs råd i mars 2014.

Rettsakten innlemmer CAEP / 9 endringer i artikkel 6 i forordning (EF) nr. 216/2008, videre i vedlegget (Part 21) til forordning (EU) nr. 748/2012 og i EASAs CS (Certifications Specifications) for utslipp og drivstoff fra flymotor (CS-34) samt flystøy (CS-36), inkludert de relaterte AMC (Acceptable Means of Compliance) og veiledningsmaterieell GM (Guidance Material).

Merknader

Hjemmel for rettsakten er forordning (EF) nr. 216/2008 som igjen har hjemmel i TFEU art. 100. Rettsakten tilhører gruppe 2 (rettsakter som krever forskriftsendring som ikke griper vesentlig inn i norsk handlefrihet).

Rettsakten medfører at det må vedtas som en endringsforordning til forordning (EU) nr. 748/2012, og endringsforordningen gjennomføres gjennom endring av forskrift 4. mars 2013 nr. 252 om luftdyktighets- og miljøsertifisering for luftfartøyer mv. og sertifisering av design- og produksjonsorganisasjoner (sertifiseringsforskriften).

Rettsakten vil medføre begrensede administrative og økonomiske konsekvenser for Luftfartstilsynet. Luftfartstilsynet vil måtte oppdatere referanser i prosedyrer og maler til Part-21, noe som er beregnet å ta 2-3 dagsverk. Rettsakten vil ikke få konsekvenser for andre norske myndigheter. Rettsakten får for øvrig kun konsekvenser for produsenter av luftfartøy, og det er ingen slike produsenter i Norge. Rettsakten får derfor ingen direkte konsekvenser for norske operatører eller aktører.

Sakkyndige instansers merknader

NPA 2014/15 ble sendt på nasjonal høring i perioden 17. juli 2014 til 20. august 2014. Det kom 12 høringssvar og ingen av de som svarte på høringen hadde innvendinger til forslaget. Rettsakten følger hurtigprosedyren og behandles ikke i Spesialutvalget for Transport. Luftfartstilsynet finner rettsakten EØS-relevant og akseptabel.